

Published and distributed under permit (No. 504) authorized by the Act of October 3, 1917, on file at the Post Office at Boston, Mass. By order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

Krikščionys darbininkai vienykė! Spieskitės į vienintėlę darbo žmonių organizaciją Amerikoje — Lietuvų Darbininkų Sąjungą.

Organas Amerikos Lietuvų R. K. Švento Juozapo Darbininkų Sąjungos "DARBININKAS" — RINKA — UTARNINKAIS, KRYVVERGAIS IR SUBATOMIS. Užrašyti metai\$5.00 Bostono ir apylinkių metai\$5.00 Metai\$4.00 "DARBININKAS" 366 Broadway, Boston 27, Mass. TEL. SOUTH BOSTON 620.

VOL. VI, No. 73 (653).

SUBATA, BIRŽELIO 25 D., 1921.

Kaina 5 centai.

Sukilimai Rusijoje.

DAUGIAU SUKILIMŲ RUSIJOJ.

Kopenhaga. — Iš Rusijos pranešama kad ūkininkų sukilimas Rytinėje Rusijoje yra pavojingas, ir kad valdžia įsakė generolui Šviefin dirbti tame reikale. Iš Maskvos pranešama kad visi studentai buvo priversti aplėisti miestą, delei tokio maišto, bet taipgi sakoma kad buvęs sukilimas tarpe studentų.

PROTESTUOJA PRIEŠ LYGOS PAGELBĄ RUSIJAI.

Parys. — M. Chitchevin, bolševikų ministras užsieninių reikalų pasiuntė beveik pranešimą Britanijos sveikųjų šalių sekretoriui, protestuodamas prieš norą Tautų Lygos siųsti pinigiską pagelbą Rusijai. Pranešimas sako, kad toki pagelba bus tik Rusijos kontr-revoliucijos ir priešpriešos Britanijos-Rusijos padarytai taktikai.

GASOLINAS ATPIGO.

Chicago. — The Standard Oil & Ohio numušė gasolino kainas 2½c. ant galiono ir "wholesale" iki 21½. Kerosinas dabar kainuoja 1c. mažiau.

ITALIJA SUTIKO PASIŪLYTI TARPININKYSTĘ.

London. — Italija sutinka su sąlygomis Anglo-Francijos notos Graikijai, kalbant tarpininkystę tarpe Graikijos ir Turkijos.

PRADĖS FONDA PUEBLO

NUKENTĖJUSIEMS.

Pueblo. — L. R. Plieno darbininkai pradeda darbą. Daugiau kaip 4,000 L. R. Plieno korporacijų darbininkų pradėjo rinkti aukas 2,500 šeimynoms kurios nukentėjo laike potviniio, liko be namų. Mr. Steel, prezidentas korporacijų įsakė kad darbininkai pašvestų nors vieną valandą kasdien rinkdami aukas nukentėjusiems.

KETURI SUŽEISTI.

Waterbury, Conn. — Keturi žmonės sužeisti, vienas labai, kada traukinyss No. 45 Boston & New York express nušoko nuo rėlių. John J. Snaveby, vietinis vedėjas praneša kad, priežastis nesurasta. Traukinyss vežė 175 pasažierius.

ORLAIVIAI SKANDIS PŪVANDENINIUS.

Old Point Comfort, Va.

Kaip būrys uodų pakilusiu iš baltų lekia išdėmas, nesdėmas mirti, nuodus, taip būrys orlaivių šiandie pralėkė į jūras nesdami mirti, ieško vokiečių buvusio pavadaninio U-117 išmėginimui sumanytą daužyti pavadaninius iš orlaivių. Iš viso buvo 188 bombų, kiekviena svėrė po 163 svarus. Taipgi pranešta kad jeigu U-117 dar nebūs nuskandintas orlaivių, didesnis būrys bus pasiųstas į Langley Fields nuskandinti.

ANTI-BOLŠEVIKAI SUMISTI SIBERIJOJ.

Pekin. — Anti-bolševikų kariuomenė, vedama generolo Baron von Ungern Stunberg, kuri užpildinėjo pietinę Siberiją, visiškai buvo sumušta tolimos rytinės respublikos kariuomenės. Taip pranešta iš Chienai. Bolševikų valdžia Maskvoj, pasiūlė pasiųsti pagelbą rytinei respublikai, kuri kariauja prieš generolą Baron von Ungern Sternberg, bet Chinijos valdžia pasakė kad pati respublika apsidirbs.

250 BAKSŲ LIKERIO PAVOGTA.

Providence, R. I. — Du šimtu ir 50 baksų geriausios degtinės ir \$11,500 pinigų pavogta nuo Charles Frachias, turtingo Baltimorės graiko.

Frachias, sulgy pranešimo policijai nupirko degtinę Baltimorėj iš kur vežė Providence. Jis vežė savo privatiškame laive. Subatos naktį priplaukus jam Popusquash Point atvažiavo trys trokai ir keletas vyrų, kurie prieję pasakė kad jie nori pirkti degtinės. Jie davė jam \$10,000 už 125 baksų degtinės sakydami, kad kaip sugrįš pasiimsi kitų 125 baksų duosia kiše namų. Kada vyrų valdžia giliai susikrovė degtinę ir trokus, jie primušė Frachią baisiai nuddinė su 250 baksų degtinės ir \$11,500.00 pinigų kuriuos atėmė nuo Frachias. Vagiliai dar nesuminti.

PASITRAUKS IŠ SILEZIJOS.

Berlynas, bir. 24. — Reichstag komitetas, vokiečių valdžios pasiųstas Silezijon perkalbėti generolą Hoefer, kad jis pasitrauktų iš tų vietų kurios pažymėtos alijantų, bet kad kariuomenės nepaleistų. Pranešama kad generolas Hoefer sutiks pasitraukti iš Silezijos.

Persergsti Vokiečius.

SMULKIOS DARBININKISKOS ŽINUTĖS.

Aplikacijų prie vietos darbų "New York'o mieste pasidaugino 600 nuoš. virš tų ką buvo du mėnesiu atgal.

Grand Lake Bag kompanija, Woodlands, Me., mokės tas pačias algas popiero išdirbystėje laike vieny metų.

Molinyčių įstaigos Ohio stojo išvien už pasiūlymą mokėti sergantiems ir silpniems darbininkams pašelpą.

Kasyklų darbininkai, namų statymo ir daug kitų rūšių amatininkai perleido bilių 8 val. darbo dienoje, kad legislatura negali panaikinti.

Drobės išdirbystės šioje šalyje pristatė kariuomenėi 800,000,000 ketvirtainių masų drobės audimo laike buvusios pasaulinės karės.

Darbininkai, Streater, Ill., Clay Mfg. kompanijos sutiko priimti numuštas algas 10 nuošimčių ir įstaiga atsidarė birželio 1 dieną.

Nemažas skaičius darbininkų, garvežių departamentu, Ontario & Western gelžkelio, Middletown, N. Y. turėjo būti paleisti delei neturėjimo darbo.

Numuštos algos 10 nuošimčių buvo priimta per statybių unijas, Salem, Mass. po konferencijos su North Shore Building Trades Employer's organizacija. Darbininkai priėmė numušimą, kas sumažina algas nuo \$1 iki 90 centų į valandą, su sąlyga, kad vidutinis numušimas bus padarytas visiems namų statymo amatų darbininkams, išskiriant mūrinius.

Numažinimas spaustuvų darbininkams užmokėsčio iki \$5.50 prie popietinių laikraščių ir \$6.00 prie rytinių buvo patiekta per Reaver Folk, buvusį valstijos izdininką ir taikintoją algų klausime, Nashville, Tenn. tarpe leidėjų ir darbininkų. Spaustuvų darbininkai reikalavo pakelti algas \$1.00 į dieną, o leidėjai panorėjo numušti vienu doleriu. Tačiau taikintojas pasiūlė numušti algas ant 50 centų į dieną, nes sako pragyvenimas pinga.

KANADOS GELŽKELIŲ DIRBTUVES ATSIDARĖ.

The Grand Trunk gelžkelių dirbtuvės, Montreal, Kanadoje, atsidarė po kelių savaičių uždarymo. Kanados Pacific idrbtuvės, buvo pranešta, kad dirbs po keturias dienas savaitėje. Kompanijos pranešė, kad algos darbininkams bus numuštos.

DARBININKŲ VADO ALGA \$25,000.00 METAMS.

Warren S. Stone yra vienas iš augščiausia apmokamų darbininkų vadų šioje šalyje, kuomet trimetinėje konvencijoje Brotherhood of Locomotive Inžinieriai nubalsavo jam algą \$25,000 metams kaip aukščiam vadui ir prezidentui jų kooperatyvio tautiško banko, namų statymo organizacijos ir pensijinės organizacijos. Warren S. Stone metinė alga iki šiol buvo \$13,500.

Konvencijoje, kuri tęsiasi keturias savaites nebuvo formalio išsireiškimo kaslink numušimo algų pradėdant liepos 1 d.

DAUG ŽUVO EKSPLOZIUOJE.

Berlynas. — Mont Cenis kasyklose eksplozija, kilusi pereinai savaitę padarė daug nuostolių. Užmūšta 83 darbininkai, o 100 žmonių sužeista. Daug iš jų miršta baisyse kančiose. Tose kasyklose dirbo 1,200 darbininkų, kuomet įvyko eksplozija. Nemažai nelaimingų darbininkų pateko ugnin ir suplėškėjo; o dar kiti išnešioti šmoteliais į šalis. Kasyklos randasi Vestfalijoje, netoli Hearne miesto.

ATYDAI MOTERŲ SĄGOS NEW YORK IR NEW JERSEY VALSTIJŲ APSKRIOTI.

Šiuomi primenų gerb. draugams, kad sekantis susirinkimas šio apskričio bus nedėlio, birželio 26 d. š. m. šv. Jurgio par. salėje 207 York St., Central Brooklyn. Pageidaujama, kad bent po dvi delegatų pribūtų nuo kiekvienos kuopos. Susirinkimas prasidės 3 val. po pietų. Tai-gi meldžiame pribūti, kaip galime, ant laiko. Su pagarba,

Apskr. Ekst.

PRANCIJA VĖL PERSERGĖJO VOKIEČIUS.

Berlynas, birž. 23. — Prancija vėl pasiuntė Berlynan' notą persergėdama vokiečius kaslink generolą Hoefer veikimo Silezijoje. Persergėjimas skamba: "jei Hoefer atsisakys pasitraukti, alijantai įsikiš sudaryti tvarką."

12 UŽMUSTA SILEZIJOS.

Berlynas, birž. 23. — Dvylika ypatų užmūsta ir 30 sužeista komunistų sukilime Broomberge, Lenkijos mieste, Aukštoje Silezijoje. Komunistai užpuolė Broombergo miesto salę. Kariuomenė turėjo būt pašaukta numalšinti komunistus.

VIESULA ANT GALVESTON.

Galveston, Texas, birž. 23. — Galveston ir Texas rytinė pusė nuo Corpus Christi, baimės apimti laukė baisyos viesulos. Viesula jau neperžėli ir ėjo smarkiai, 90 mylių į valandą. Beveik per 24 valandas barometras puolė, ir smarkus vėjas su lietuų pranašavo baisyą viesulą.

Daugumas gyventojų paliko savo namus, išbėgo į kiltas puses kad išsisukus nuo pavojaus.

Radio žinios, gautos nuo laivų, praneša, kad viesula bus baisi. Visi gyventojai persergėti pavojumi.

ANGLIJA RAGINS NUSIGINKLUOTI.

Londonas, birž. 24. — Australijos ministetų pirminkas, Hughes ir Pietinės Afrikos premieras Smuts, buvo įnešę sumanytą Anglijos premjerų konferencijai, kad kvieštų Japoniją ir Suv. Valstijas į konferenciją apkalbėjimui nusiginklavimo.

SUGRAŽINO DARBININKUS.

Akron, Ohio. — Goodyear Tire kompanija sugražino darbininkus darban' kuriuos buvo paleidus kiek laiko. 1,200 darbininkų grįžo darban. Goodyear Tire kompanija dabar išparduoda daugiausia rataplankių (tires). Nauji darbininkai kol kas nepriimami, vien tik seni. Goodyear padaro 85,000 rataplankių į savaitę. Įvairūs pirkliai praneša kad daug visur parduodama.

Darbininkų Reikalai

GELŽKELIŲ DARBININKAI VERČIAMI SUTIKTI.

Darbo komisijos nuosprendžiu leidžiama nukapoti algas 12 nuošimčių.

Nauja algų skalė įeina į galę nuo liepos 1 d.

Paleika 10 nuoš. daugiau nuo prieškarinių algų.

Abelnai 12 nuošimtis nukapotų algų del gelžkelių darbininkų sutaupys saviuinkams \$400,000,000 per metus; taip praneša Suvienytų Valstijų gelžkelio darbo komisija sulig nuosprendžio įduoto del 104 kelių. Nauja skalė įeina į galę liepos 1 dieną, kuri nustatyta panaikinimui tautiškos darbo sutarties.

Permatoma, kad naujų algų nustatymas palies visus kelius šioje šalyje. Galimas daiktas, kad sulig šio nuosprendžio susimatinis išmokėjimai ant \$400,000,000. Tai yra, jeigu tas bus priimta visų darbininkų ir ant visų kelių. Bet ant nekurių kelių algos bus numuštos tik paprastiesiems darbininkams; ant kitų skirtingos rūšies; ant kaikiurių buvo reikalaujama numušti algas del visų rūšių — tame nėra galutinio nustatymo. Komisija nusprendė numušti algas visų rūšių darbininkams, nuo rėlių taisytojų iki inžinierių ir konduktorių ir įsakoma del kiekvieno kelio kompanijai taikintis prie naujos skalės.

SUVARŽE DARBDAVIUS.

Chicago. — Pulman Co. karų darbininkai laimėjo. Algos, liks po senovei. Valdžios darbo komisija paliepė tartis su darbininkų unija ir atmetė kompanijos atsisaukimą algų numažinime jos dirbtuvėse dirbantiems darbininkams. Kompanija privalo pirmiaus tartis su atsakančių darbininkų organizacijų atstovais, o jeigu negalėtų prieiti prie sutarties su darbininkų atstovais, tai kompanija turi priduoti valdžios komisijai formalę petiją, sulig kurios valdžia rūpinsis darbininkus su kompanija sutinkinti. Tokis valdžios pasielgimas neduoda kompanijai saualiauti, kad kompanija nukapojus darbininkams algas, galėtų sukelti darbininkų nepasitenkinimą, kuris galėtų privesti prie streiko, per ką sustojus transportacijai, prisieina daug nukentėti ir visuomenė.

JURININKŲ STREIKAS PASIBAIGĖ.

Brooklyn, N. Y. — Jurininkų lokautas ir streikas Atlantiko užlajos prieplaukų pasibaigė. Įvairios laivų darbininkų unijos nubalsavo didžiama balsų grįžti prie darbo, nelaukiant galutinios su kompanijomis sutarties. Jurininkų streikas tęsėsi 52 dieni, kuriame dalyvavo 80 tūkstančių darbininkų.

BERLYNO DARBININKŲ SPAUDŽIA BEDARBĖ.

Berlynas. — Tūkstančiai bedarbių žmonių atėjo į "Labor Union Assembly," pareikalavo kad visi darbininkai pavestų savo darbus bedarbiams. Prezidentas "Labor Union Assembly" buvo sumuštas, sukruvintas ir paliktas vienas. Mūsų dalyvavo 5,000 žmonių. Keletas šimtų poliemonų pribuvo numalšino įsiutusią minią. Sukruvintas prezidentas nuneštas į artimiausią valgyklą, kurios durys buvo užrakintos. Minia išdaužė langus, išmušė duris ir įnešė sužeistąjį. Mūšis prasidėjo kada "Labor Assembly" turėjo susirinkimą o bedarbiai laikė demonstracijas. Bedarbiai pasiuntė delegatus susirinkimam reikalaudami, kad darbininkai pavestų darbus bedarbiams. Karas prasidėjo.

JUODRANKIAI PAREIKALAVO PINIGŲ.

Robertas Kenton, pasiturintis Maldeno gyventojas gavo nuo juodrankių laišką reikalaujant atiduoti pinigų. Kentonas numano kas tas rašytojas yra ir visai nesutiko su reikalavimu.

EKSTRA! EKSTRA! NEPAPRASTAS IŠVAZIAVIMAS.

Rengia

SV. KAZIMIERO AKADEMIJOS RĖMEJŲ SO. BOSTON'O SKYRIUS.

BIRŽELIO-JUNE 26, 1921.

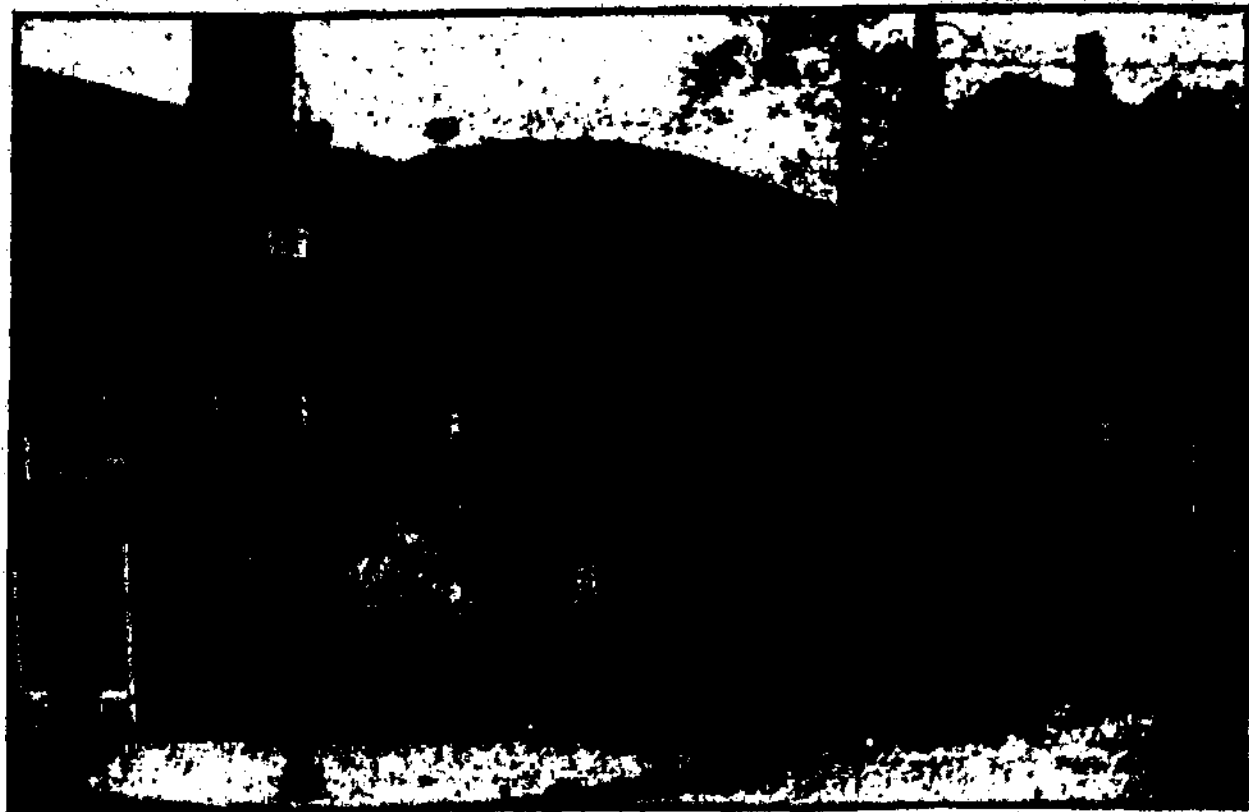
RUGBY PARK MATTAPAN, MASS.

Tikimės turėti įvairių ir skanių valgių So. Bostono geros širdies šeiminių pagamintų. Taip pat dalyvaus ir vienas šeiminiųkas su naujai išmanytais užkandžiais. Nuodirdžiai kviečiame visus atliankyti kaip So. Bostoniečius taip ir iš apylinkės, nes pasidarbavusime kad viūs patenkims. Rengimo KOMISIJA.

ISTEIGTA
SAUSIO 11, 1919

Lietuvių Prekybos Bendrovė

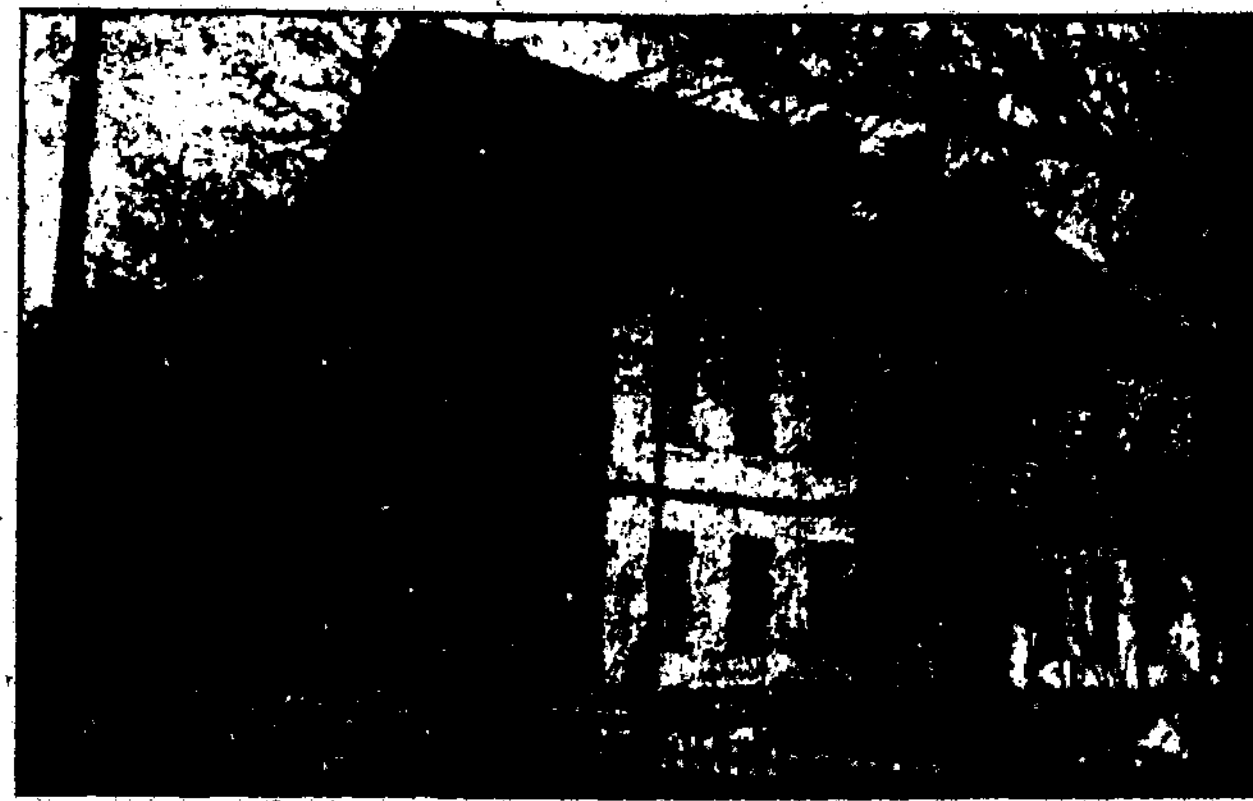
INKORPORUOTA
GEGUŽIO 9, 1919

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖS
GENERALIS OFISAS AMERIKOJE (BOSTON, MASS.)

Pasinaudokite Gera Proga

Sisų pinigų per Lietuvių Prekybos Bendrovę. Lietuvių Prekybos Bendrovė siūnčia pigiausių kursų pinigų į Lietuvą. Pinigai siunčiami per Lietuvių Prekybos Bendrovę greičiausia išmokami Lietuvoje.

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖS
CENTRALE KONTORA KAUNE, LIETUVOJE.

Grižtantiems į Lietuvą.

Amerikos lietuviams, grįžtantiems į Lietuvą, Lietuvių Prekybos Bendrovė parūpina pėdsus, išgauna uždarbių taksų paliūdytus ir parduoda laivakortes geriausiomis linijomis. Patarnavimas geras ir greitas. Kelionė saugi ir užtikrinta. Atsikreipkite į mus visais kelionės reikalais ir pilnai būsite patenkinti.

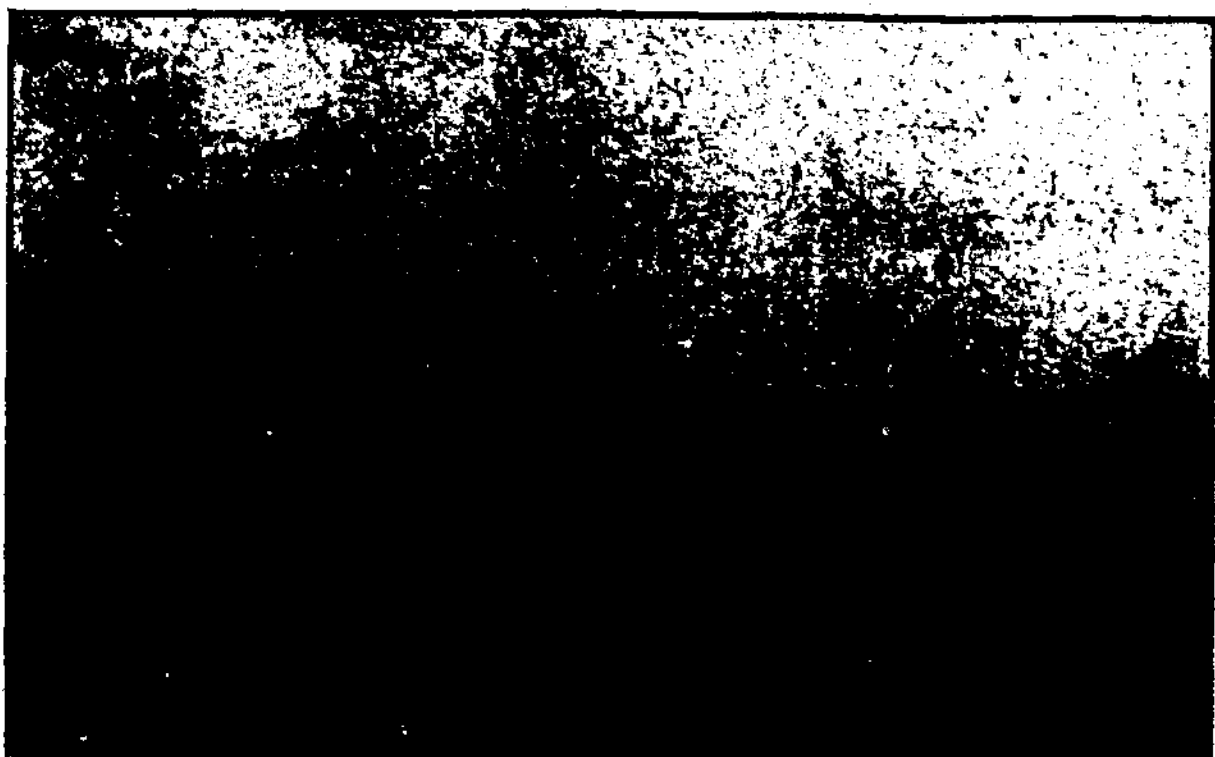
JONAS J. ROMANAS,
Lietuvių Prekybos B-vės Prezidentas

Važiuojantiems į Ameriką.

Lietuvių Prekybos Bendrovė pagelbsti Amerikos lietuvius atitraukti savo gimines iš Lietuvos į Ameriką. Parūpina visus reikalingus kelionei dokumentus ir teisingai pataria kaip galima gauti leidimus iš Lietuvos ir Amerikos valdžių įvažiavimui į Ameriką.

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖS GUKRAUS DIRBYKLA LIETUVOJE (PLANAS). PRIE JOS STEIGIMO JAU PILNAI PRISIRENGUS MŪSŲ B-VĖS IS LIETUVOS VALDŽIOS REIKALINGI LEIDIMAI JAU GAUTA.

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖS
TRAKTORIUS "FORDSON" ARIA LIETUVOS ŽEMĖ.
TAT GERIAUSIAS IRANKIS ŽEMĖS APDIRBIMUI LIETUVOJE.

VIENAS ŠERAS \$7.00.

Pirk Lietuvių Prekybos Bendrovės šerų kiek gali ir kitiems patarkie pirkti. Pirk šandien, nes Lietuvos pramonei ir prekybai kelti pinigai yra reikalingi tuojau. Visi pinigai įdėti į Lietuvių Prekybos Bendrovę varo svarbią darbą Lietuvoje. Nei vienas centas neina vėjais. Įvestmentas saugus, pelnas užtikrintas.

GERIAUSIAS ĮVESTMENTAS.

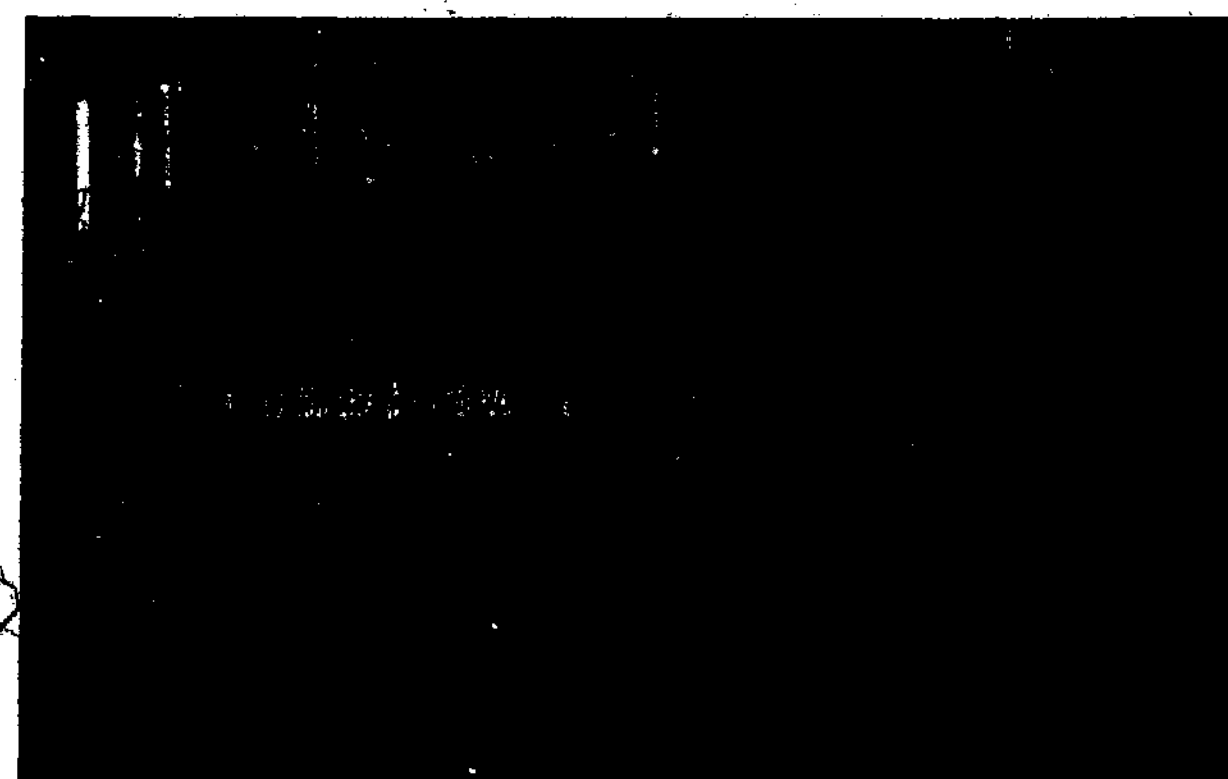
Kas perka Lietuvių Prekybos Bendrovės šerus, tas daro labai išmintingai, nes pinigai į mūsų Bendrovę įdėti netik duoda gerų dividendų, bet kartu užtikrina Lietuvai ekonominę laisvę ir Lietuvos žmonėms gerbūvį. Lietuvių Prekybos Bendrovės darbai Lietuvoje yra ant tiek svarbių, pelningi ir naudingi, kad visiems Amerikos lietuviams verta tuojau prie mūsų Bendrovės prisidėti.

SAUGIAUSIA PINIGAMS VIETA.

Lietuvių Prekybos Bendrovė įsteigė Kaune LIETUVOS TARPTAUTINIŲ BANKŲ, į kurį visi Amerikos lietuviai gali geromis sąlygomis savo pinigus padėti. Bankas užtvirtintas Lietuvos Steigiamojo Seimo ir randasi Lietuvos valdžios priežiūroje. Už pinigus padėtus ant pareikalavimo mokama 3 nuoš.; metams 5 nuoš.; dviems metams ir daugiau 7 nuoš.

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖS
ORLAIVIAI VEŽA KELIAUNINKUS IS KARALIAUSIAUS I KAUNĄ IR ATGAL. VEŽA 6 PASAZIERIUS. KELIONE VISAI SAUGI.

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖS TROKAI LENGVAI IR GREITAI PERKELIA ŽMONES IS VIENO LIETUVOS MIESTO Į KITA. TOKIŲ TROKŲ LIETUVOJE YRA JAU KELI DEŠETKAI.

ADRESAS

Lithuanian Sales Corporation

414 Broadway, Boston 27, Massachusetts

CHICAGOS SKYRIUS: LITHUANIAN SALES CORP.,
3249 HALSTED ST., CHICAGO, ILL.

MŪSŲ OBALSIAI: Ekonominė Lietuvos krašto laisvė. Teisinga apyvarta ir
kuodaugiau pelno Lietuvių Prekybos B-vės šėriminkams.

WILKES-BARRE'S SKYRIUS: LITH. SALES CORP.,
300 Savoy Theatre Bldg.

Amerikos Lietuviai ir Lietuva

DARBININKAS
(THE WORKER)
PUBLISHED EVERY TUESDAY, THURSDAY, AND SATURDAY BY ST. JOSEPH'S LITHUANIAN R.C. ASSOCIATION OF LABOR.
SUBSCRIPTION RATES:
Yearly\$4.00
Semi-annually\$2.00
Foreign countries yearly\$6.00
"Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post-office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879."
"Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on July 12, 1918."

Viso pasaulio darbininkai vienykite Kristuje, po Bažnyčios vėliava, visuomenei gelbėti.

RUSIJOS VERGAI.

Labai puolasi akysna faktas, kad žymiai Lietuvių dalis ir čia ir Lietuvoje yra palanki Rusams ir ne vien palanki, bet taip vergiškai pasirengusi jiems tarnauti, kad pasiduoda jų bolševistinei ir anarhistinei intakui be jokios abejonės ir atidėjimo. Kaip tą išaiškinti? Gal čia dar Rusų vergijos liekanos, kuri daugiausia kaip šimtmietį Lietuvą smaigė; gal jų mokyklų intaka; gal paprasčiausias Lietuvos nuolaidumas, kurie, kuomet bolševikai su ginklu puolė, išblaškė juos kaip tamsų debesį; bet kuomet gražioji siūlo savo kaeapišką kultūrą, Lietuvos krapšto pakaušį ir nebūti pilietinės drąsos griebtų ją atimesti. Gal čia tik atskirų ex-komisarių agitacija, kurie Rusuose padėjo ant muzikų sprandų ir matydami, kad tas ir smagus ir apsimoka, tokią patponų-komisarių baudžiavą nori mauti ir ant Lietuvos sprandų. Kokios ten nebūti priežastys, bet faktas yra begalo skaudus, kad net pačioj Lietuvoj atsiranda politikų, kurie pyksta ir išsėdžia, jeigu kas drįsta griežčiau nusistatyti prieš bolševistine agitaciją, tarytum apsigynimas nuo bolševizmo būtų lyg kokių padarytosios su Rusais sutarties laužymu.

Bet štai ką parodė faktai. Nežiūrint padarytosios tarp Lietuvos ir Rusų sutarties, viens kito nepulti ginklų ir nekenkti viens kitam viduje agitacija, bolševikai, anot Kauniškės "Laisvės" (No. 117) nesiliauja dar suirute Lietuvoje, ką parodo glėbiai bolševikų literatūros, piroksiliniai, bombos, visokie Stasiukai, Onufrai, Špistakai, Močiai, Balvočiai ir kiti Lietuvos laisvės sprogdintojai. Gi antra vertus, ką gero bolševikai mums žada? Ugi sako, kad jie myli Lietuvius ir delto žada juos paskutinius praryti; kad sugrąžinsią Lietuvius garvežius, kurie, susiaurinus Lietuvos geležinkelio vėžes, niekam ne tikty; kad atiduosią Lietuvius karkokius miliardinius turtus, kuriuos, prarijus Lietuvį kad ir paskiausiai, bet vis delto prarijus, bolševikams bus lengva atsitiinti.

niai skamba prisiketinimas praryti mus paskiausiai) Lietuvos nekurie nanyvis politikai nori pastūmėti Lietuvą bolševikų nasruosna, gal tuom tikslu, kad tas praryjimo procesas lengviau ir greičiau įvyktų. Jie užmerkia akis ant Gruzijos, Armėnijos, Ukrainos ir kitų "sovietinių" respublikų likimo ir nanyviai-vaikiškai tvirtina, kad Rusai geriausi Lietuvos draugai.

Žiūrint į tuos keistus apsišėikimus nekurių Lietuvos politikų, savaimė veržiasi mintin šie klausymai: Kodėl Lietuviai užmiršta, kad Rusas, būk jis bolševikas, socialistas, ar imperijalistas, visų pirma yra Rusas, ir jam Lietuvos įsibrovus, "obrusenijos" politika eis po senovei? Ir — kodėl gi Lietuviai jau nor syki rimtai nepasirūžta likti vien Lietuviais, be jokio šeiminkavimo Slavų, — Rusų ar Lenkų?

Vergija yra didelė ir sunki nelaimė. Jos intaka yra tokia keista, kad pavergtieji, ypač žmonės silpnėsio, nuo jos negal atsikratyti. Lietuviai kaip? Tauta jau nebevergai. Bet, gerbiat laisvę ir demokratiją, ar jie negalėtų pažaboti tų, kurie išnaudoja traukia tautą vergijon?

O. K.

RUSIJOS IMPORTAS DIDĖJA.

Neužilgo atvažiuos į Kanadą Bolševikų valdžios užsienio reikalų ministeris Leonid Krassin, kuris ne tik darys sutartis su Kanados išdirbėjais, bet taip-gi kalbės apie prekybą ir su Amerikos išdirbėjais. Dabartinis laikas importas į Rusiją padidėjo. "Ekonomiškąją žinią" skelbia, kad importas per Latviją ir Estoniją gegužės mėnesyje siekė iki 50,000 tonų, arba 15,000 tonų daugiau negu balandžio mėnesį. Daugiau nei pusė viso importo buvo maistas. Rengimasis atstatymui Rusijos gelžkelių — gali būti vienas iš svarbiausių reikalų dabar — yra veikiama ant labai plačios skalės. Specialė komisija yra nuskirta sudarymui kontraktų del 2,000 garvežių su Švedija — kur jau 1,000 užsakta. Pristatymas prasidės šią vasarą ir tęsis iki 1925 m.

Vokietijos istaigos jau davė 80 nuosimti sulig kontraktų dalių del garvežių, ir jų kainos yra pusė tiek, kaip kad paduota Švedijos ir pristatymas nepaprastai greitas. Dabar dalykams taip stovint ir Amerika nelabai pūrtosi pradėti prekybą su Rusija. Galimas daiktas kad Krassin'ui pasiseks perstatyti Rusijos reikalus taip, kad užinteresuos šios šalies išdirbėjus ir valdžią. Visgi Amerika nenorėtų likti visų kitų šalių užpakalyje.

Jei žmogaus balsas proporecionalia — jo didumui nestų taip, kaip kamarkos, tai jo tyliai išstariamais balsas girdimas būt už 800 milijonų.

Tūkstantai Amerikos lietuvių darbininkų plenuoja grįžti į Lietuvą. Apie grįžimą mažai galvoti, jei žinoti už ko Lietuvoje bus galima grįžti. Nuo grįžimo daugeli sulaiko nežinojimas to, kaip būtų galima Lietuvoje verstis ir pragyvenimą daryti. Amerikos lietuviai, plenuojanti grįžti Lietuvon, laukia šito klausimo išaiškinimo.

Atvykęs Kaunai, susitiko agronomą Dominiką Pratapą. Jis yra netik mokytas vyras, bet be galo praktiškas. Apie nieką nenori kalbėti, kaip tik apie Lietuvos krašto pakėlimą, apie ūkio pagerinimą, apie užvedimą Lietuvoje sodninkystės, pienininkystės, daržininkystės, apie pamokymą sodiečiams turėti iš ūkių didesnio pelno, apie pagelbėjimą grįžiantiems Amerikos lietuviams įsikurti Lietuvoje. Jis yra mano jaunų dienų draugas, kartu kiaušes ganėme, kartu pradinę mokyklą ėjome. Reikia pasakyti, jog pirmieji žingsniai moksle Dominikui Pratapui buvo sunkūs. Pradinę mokyklą jis buvo vienas iš paskutiniųjų mokinių. Bet tas nėra jo pažeminimu, bet net jo kreditacija, nes nors buvo pradinė mokykla išsilikėliu, bet dabar yra baigęs augštesnį ūkio mokslus Amerikoje. Baigė vieną didžiausių Amerikos mokslo istaigų Wisconsin universitetą. Dirbo valdišką darbą prie Agrikultūros departamento. Apvažinėjo Suvienytas Valstijas skersai ir išilgai. Pabuvojo, pagyveno veik visose valstijose. Prisižiūrėjo moderniškiems ūkių užvedimams. Dabar jis darbuojasi Lietuvoje Žemės ūkio ministerijoj ir jau apvažinėjo veik visą Lietuvą. Jam labai rūpi Amerikos lietuvių grįžimas ir nori, kad Amerikos lietuviai pataptų užvedėjais geresnio gyvenimo Lietuvoj. Progu Amerikos lietuviams jis mato bėgales. Bet apie tai lai pats agronomas Pratapas papasakoja. Štai jo žodžiai:

Aš matau tiek daug progų Lietuvoj, kad man neramu darosi žiūrėti į tas progas ir neturėti finansinės galimybės išnaudoti jas. Kad aiškiau perstatyti nors vieną pavyzdį, detalai išaiškinsiu.

Turiu pasakyti, kad Amerikoje būdamas visada mąsčiau, kad po karui reiks grįžti į Tėvyne ir būti naudingų tenai. Rengiaus kiek galėčiau. Aš mėgau eiti ant turgavietės (market) dideliuose miestuose Amerikoje būdamas. Ir Washington, D. C. būdamas prisiziūrėjau, kaip iš Texas valstijos atgabeno į Washingtoną kopūstus, "mushmalons" — cilbulius ir tomatas, o iš Kalifornijos, Nevados, Washingtono, Utahos ir kitų valstijų atgabeno obuolius, grūšes, "peaches". Tik atmykie, kad Washington'as, D. C. arba Baltimore yra už kelių tūkstančių mylių nuo minėtų valstijų, iš kur vežama ūkio produktai. Aš labai plačiai žiūriu į dalyką ir noriu, plačiai išaiškinti. Juk agronomijos mokslas nemokina vien tai, kaip reikia užaugyti daugiausiai vaisių ant duotos žemės sklypo. Jeigt mokslas ant to apsisotų, tai agronomijos mokslo niekas nesimokytų, nes jis būtų net blėdingas ūkininkams — išmokyti ūkininkus kodaugiausiai išauginti ir tuo kardu nežinotų, kur ūkio produktus padėti. Išėitų tas, kad kur ūkininkai būtų mokyčiams, ten jie būtų biedniausi, nes padėję daug lėšų ir darbo, mažai ką gautų už savo darbą. Tik niekur taip nėra. Amerikoje galima matyti, kad kur tik yra sūsispietusių mokyklesnių ūkininkų, tai ten jie turtingiausi. Todel aš noriu eiti atgal ir aiškinti, kas galima nuveikti Lietuvoje.

Jau pirmiaus paminėjau, kad aš mėgau eiti ant turgavietėjų Amerikos didelių miestų. Aš buvau Rytuose kur atveža ūkio produktus. Mačiau turgavietes Chicagoje, St. Louis, Salt Lake, Dallas, Phoenix ir tt. ir tt. Taip-gi buvau ir ant ūkių, sodnuose Utahos, Nevados, Idahos valstijose, buvau tenai, kur augina tuos ūkio vaisius, kur atveža į rytines valstijas. Ten aš labai daug medžiagos turėjau iš ko pasimokyti. Atmykie, kad slyvas, peaches, reikia gerai ir atsargiai vežti į turgavietes už tūkstančių mylių. Žingėdumas užsiveria tame, kad tenai yra išdirbta sistema tokius vaisius krauti į vieno didumo dėžes. Slyvas deda į krebis nuo dviejų iki septynių svarų didumo. Peaches ir-gi taip veža. Jas veža dėžėse arba pintinėse po trisdešimt svarų. Saldžias vyšnias, avietes, juoduoges, veža į turgavietę krebėse kvortos didumo.

Dabar štai eisime prie dalyko arčiaus. Lietuvoje aš ir-gi turgavietėjų neužmirštu atlinkyti. Aš skaitau turgavietę tautos pulsą. Aš daug ką papasakosiu apie Lietuvos turgavietes. Jas aš mačiau Kaune, Jurbare, Skaudvilėj, Ukmergėj, Kedainiuose. Štai ir pavyzdįs gana tipiškas. Skyrimuose auga geros avietės. Moteriškes renka jas ir at-turgavietės lietuviškuose miestuose Amerikoje būdamas. Ir Washington, D. C. būdamas prisiziūrėjau, kaip iš Texas valstijos atgabeno į Washingtoną kopūstus, "mushmalons" — cilbulius ir tomatas, o iš Kalifornijos, Nevados, Washingtono, Utahos ir kitų valstijų atgabeno obuolius, grūšes, "peaches". Tik atmykie, kad Washington'as, D. C. arba Baltimore yra už kelių tūkstančių mylių nuo minėtų valstijų, iš kur vežama ūkio produktai. Aš labai plačiai žiūriu į dalyką ir noriu, plačiai išaiškinti. Juk agronomijos mokslas nemokina vien tai, kaip reikia užaugyti daugiausiai vaisių ant duotos žemės sklypo. Jeigt mokslas ant to apsisotų, tai agronomijos mokslo niekas nesimokytų, nes jis būtų net blėdingas ūkininkams — išmokyti ūkininkus kodaugiausiai išauginti ir tuo kardu nežinotų, kur ūkio produktus padėti. Išėitų tas, kad kur ūkininkai būtų mokyčiams, ten jie būtų biedniausi, nes padėję daug lėšų ir darbo, mažai ką gautų už savo darbą. Tik niekur taip nėra. Amerikoje galima matyti, kad kur tik yra sūsispietusių mokyklesnių ūkininkų, tai ten jie turtingiausi. Todel aš noriu eiti atgal ir aiškinti, kas galima nuveikti Lietuvoje.

Kaune už lyteri paima iki septynių aukšinių ir daugiau. Bet kas čia pastebėtina, kol dar nuo viršaus ima uogas, tai dar šitip bei taip gali iškentėti. Bet kai jau iš vidurio ir giliaus pradeda kabtyti, tai reikia geros širdies žiūrėti į tokį reiginį. Uogos sumaltos ir košė, sokas varva per išskleistus pirštus, dulkes nuo gatvės krinta į tą mišinį. Gaila darosi žiūrėti į tokį reiginį. Bet žmonės perka, moka brangiai. Tiek čia pridėdu, kad į mišką nueiti ir pareiti paprastai ima kelias valandas. Avietes-gi galima augyti namuose ir kol į mišką nueisi ir priskysi, tai namuose į pusę laiko geresnių uogų priskysi.

Žemuogės Lietuvoj labai brangios. Praeitą vasarą mokėjo už žemuogių lyteri iki dešimtų aukšinių. Bet tas, ką pasakojau apie pardavimą aviečių, tai tą pat galiu atkartoti ir apie žemuogių, vyšnių ir juoduogių pardavimą. Tik dar norisi vieną pavyzdį duoti apie slyvų pardavimą. Štai Kaune turgavietėn žmogus atvažiuoja į kripes išidėjęs tokį milžinišką krestį, kad krikiu kaupu pripiltas slyvom. Kiek aš galėjau spėti, tai galėjo būti apie porą, šimtų svarų slyvų. Bet man bestovint užėmėjau kad slyvų sokas jau bėga po vežimu.

Aš jau pirmiaus pastebėjau, kad iš Utahos arba Idahos atveža slyvas į Chicago, į Washingtoną. Tas reiškas tūkstančių mylių, daugiaus. Ir tenai sodnais nusoddyta laukai po daug mylių ilgio ir pločio. Ir jeigt tiek daug auginant Amerikoje kas metas nepinga, bet brangsta vaisiai, tai tą galima padaryti ir kitose šalyse ir Lietuvoje.

Ir tiek turiu tikrai pažymėti, kad kuo daugiau galima būtų sueiti prie tokio darbo ir prie tokio užsiėmimo, tuo daugiau naudos būtų visiems. Ir štai delko. Reikia pradėti nuo pat pradžios tą pramonę kelti. O tas labai sunku. Reikia lentas plonai išpiauti ir jas supiaustyti delei krebų. Reikia dežių dirbti. Tas kaip kartas vienam negalima. Reikia mašinų, reikia tar-toko. Todel aišku, kad jau vienam negalima nieko nuveikti. Taip-gi reikia galų žmogaus, kuris turgavietę surastų produktams, nes pats ūkininkas už kiek mylių negali kas kartas važiuoti.

(Bus daugiau)

Pereitais metais Suv. Valstijos su Vokietija biznio darė už \$553.000.000. Vokietija iš Amerikos gabenosi maisto, o Amerikai davė da-žų, indų, karbatkų.

Prie progos, norėčiau patvirtinti kelias žodžias mūsų keliu. Be abejonės bus daugeliui įdomi, kaip mūsų viengėnčiai įvairiais keliais stengiasi persikraustyti į šią gimtinę šalį; ir dar tie kurie ketino keliauti, galėtų kuom nors orientuotis, kas jiems reikalinga žinoti įvairiuose keliuose prietikiuose.

Mes dešimt lietuvių, su pagalba mūsų Liet. Respub. Igalotinio — iškeliajome ant garlaivio "Peiko," Tau-tų Sąjungos nusamdyto, del belaisvių grąžinimo. Mus apsiėmė vežti į skolą, su ta išlyga, kad už mus atsilygins Lietuvos Valstybės iš-das; mės-gi savo keliu — jau turėsime atitarnauti savo valdžiai, virš minėtas iš-laidas, Vladivostoką aplė-dome 11 d. balandžio 7 v. v. Ant garlaivio būtų viskas augyti namuose ir kol į mišką nueisi ir priskysi, tai namuose į pusę laiko geresnių uogų priskysi.

Mūsų laivas buvo sustojęs trijuose portuose: Singapure (ant Malakos pusiasaulio), Kolomboj (ant Ceylo-no salos) ir Port-Saide. Singapure išrodė labai puikiai ekvatorinė gamta; tik labai gaila, kad mūsų nelei-do ant kranto; i miestą, nors ir buvo pas daugelį atatin-kamos vizos ant pasų. Pal-mos ir palmos, jų begaliniai gojai išmarginti įvairiausiais namais, vasarnamiais. Mums ant laivo pristatė — daugelį vietinių gamtos vai-sių — k. t.: bananių, anana-sų, palminių riešutų ir tt. Kolomboj taip lygiai ir Port-Saide — beveik nieko neiš-leido. Vietos vyriausybės bijojo, kaip matyt, rusų di-džiumiečių epidemijos. Kolomboj gyvenimas, vietinių genčių (tautų malaicų) yra labai vargingas, nes kurfe darbo ant mūsų laivo ant anglių krėvimu — išrodė labai nelaimingais. Visi be-dvasios, apipilti prakaitu, dirbo-bėgiojo, o kuomet grį-žo nuo laivo — tai — gaudė trupinius duonos nuo laivo ir valgė su tokiu alkiju, jog liūdna ir skaudu buvo į juos žiūrėti. Bet Port-Saide da-šlykštesni išpūdį išsinešėme. Ten su arabais ir aigiptie-čiais — elgiamasi tikrai bar-bariškai. Anglių krovėjų darbininkai su pilnais krep-šiais ant pečių — turi teki-ni bėgioti. O kuris tik kiek stovėli — tuojau gausia su virvagaliu per pečius nuo prižiūrėtojo; o kiek riksmo, stumdimo perneša, tie var-gio sutvėrimai, kurie nelai-koma žmonėmis. Ir nors jie galis niekaip pagelbėti, kad dirba pragariškai, vienok yra neužtekčiai sotūs. Ir nėra ko stebėtis, jei duo-nos šalyse badaujama, tai kiekvi belaisvius turis tuo-

čia geriau vargiai laukti, prie tokio gamtos neturtin-gumo. Labai buvo aišku ke-liaujant Suezio perkasu. Iš-tisi laukai kurių ir galo ne-vienengėnčiai įvairiais keliais stengiasi persikraustyti į šią gimtinę šalį; ir dar tie kurie ketino keliauti, galėtų kuom nors orientuotis, kas jiems reikalinga žinoti įvairiuose keliuose prietikiuose.

Mes dešimt lietuvių, su pagalba mūsų Liet. Respub. Igalotinio — iškeliajome ant garlaivio "Peiko," Tau-tų Sąjungos nusamdyto, del belaisvių grąžinimo. Mus apsiėmė vežti į skolą, su ta išlyga, kad už mus atsilygins Lietuvos Valstybės iš-das; mės-gi savo keliu — jau turėsime atitarnauti savo valdžiai, virš minėtas iš-laidas, Vladivostoką aplė-dome 11 d. balandžio 7 v. v. Ant garlaivio būtų viskas augyti namuose ir kol į mišką nueisi ir priskysi, tai namuose į pusę laiko geresnių uogų priskysi.

Mūsų laivas buvo sustojęs trijuose portuose: Singapure (ant Malakos pusiasaulio), Kolomboj (ant Ceylo-no salos) ir Port-Saide. Singapure išrodė labai puikiai ekvatorinė gamta; tik labai gaila, kad mūsų nelei-do ant kranto; i miestą, nors ir buvo pas daugelį atatin-kamos vizos ant pasų. Pal-mos ir palmos, jų begaliniai gojai išmarginti įvairiausiais namais, vasarnamiais. Mums ant laivo pristatė — daugelį vietinių gamtos vai-sių — k. t.: bananių, anana-sų, palminių riešutų ir tt. Kolomboj taip lygiai ir Port-Saide — beveik nieko neiš-leido. Vietos vyriausybės bijojo, kaip matyt, rusų di-džiumiečių epidemijos. Kolomboj gyvenimas, vietinių genčių (tautų malaicų) yra labai vargingas, nes kurfe darbo ant mūsų laivo ant anglių krėvimu — išrodė labai nelaimingais. Visi be-dvasios, apipilti prakaitu, dirbo-bėgiojo, o kuomet grį-žo nuo laivo — tai — gaudė trupinius duonos nuo laivo ir valgė su tokiu alkiju, jog liūdna ir skaudu buvo į juos žiūrėti. Bet Port-Saide da-šlykštesni išpūdį išsinešėme. Ten su arabais ir aigiptie-čiais — elgiamasi tikrai bar-bariškai. Anglių krovėjų darbininkai su pilnais krep-šiais ant pečių — turi teki-ni bėgioti. O kuris tik kiek stovėli — tuojau gausia su virvagaliu per pečius nuo prižiūrėtojo; o kiek riksmo, stumdimo perneša, tie var-gio sutvėrimai, kurie nelai-koma žmonėmis. Ir nors jie galis niekaip pagelbėti, kad dirba pragariškai, vienok yra neužtekčiai sotūs. Ir nėra ko stebėtis, jei duo-nos šalyse badaujama, tai kiekvi belaisvius turis tuo-

Turkai ir arabai — labai suktūs pirkliai. Port-Saide jie daugybę prekių ant laivo prigabeno ir pardavinėjo keliauninkams už kainą ke-lis syk didesnę — vertės pa-čio daikto. Čia buvo įvai-rūs išpaustyti iš medžio kryžluokai, rožančiai pei-lare (ant Malakos pusiasau-lės) pargabenti. Strauso plunksnos, įvairūs audek-lai, kėdorių ir įvairiausi ka-kieliai mozerims ant kėd-labai gaila, kad mūsų nelei-do ant kranto; i miestą, nors ir buvo pas daugelį atatin-kamos vizos ant pasų. Pal-mos ir palmos, jų begaliniai gojai išmarginti įvairiausiais namais, vasarnamiais. Mums ant laivo pristatė — daugelį vietinių gamtos vai-sių — k. t.: bananių, anana-sų, palminių riešutų ir tt. Kolomboj taip lygiai ir Port-Saide — beveik nieko neiš-leido. Vietos vyriausybės bijojo, kaip matyt, rusų di-džiumiečių epidemijos. Kolomboj gyvenimas, vietinių genčių (tautų malaicų) yra labai vargingas, nes kurfe darbo ant mūsų laivo ant anglių krėvimu — išrodė labai nelaimingais. Visi be-dvasios, apipilti prakaitu, dirbo-bėgiojo, o kuomet grį-žo nuo laivo — tai — gaudė trupinius duonos nuo laivo ir valgė su tokiu alkiju, jog liūdna ir skaudu buvo į juos žiūrėti. Bet Port-Saide da-šlykštesni išpūdį išsinešėme. Ten su arabais ir aigiptie-čiais — elgiamasi tikrai bar-bariškai. Anglių krovėjų darbininkai su pilnais krep-šiais ant pečių — turi teki-ni bėgioti. O kuris tik kiek stovėli — tuojau gausia su virvagaliu per pečius nuo prižiūrėtojo; o kiek riksmo, stumdimo perneša, tie var-gio sutvėrimai, kurie nelai-koma žmonėmis. Ir nors jie galis niekaip pagelbėti, kad dirba pragariškai, vienok yra neužtekčiai sotūs. Ir nėra ko stebėtis, jei duo-nos šalyse badaujama, tai kiekvi belaisvius turis tuo-

čia geriau vargiai laukti, prie tokio gamtos neturtin-gumo. Labai buvo aišku ke-liaujant Suezio perkasu. Iš-tisi laukai kurių ir galo ne-vienengėnčiai įvairiais keliais stengiasi persikraustyti į šią gimtinę šalį; ir dar tie kurie ketino keliauti, galėtų kuom nors orientuotis, kas jiems reikalinga žinoti įvairiuose keliuose prietikiuose.

Mes dešimt lietuvių, su pagalba mūsų Liet. Respub. Igalotinio — iškeliajome ant garlaivio "Peiko," Tau-tų Sąjungos nusamdyto, del belaisvių grąžinimo. Mus apsiėmė vežti į skolą, su ta išlyga, kad už mus atsilygins Lietuvos Valstybės iš-das; mės-gi savo keliu — jau turėsime atitarnauti savo valdžiai, virš minėtas iš-laidas, Vladivostoką aplė-dome 11 d. balandžio 7 v. v. Ant garlaivio būtų viskas augyti namuose ir kol į mišką nueisi ir priskysi, tai namuose į pusę laiko geresnių uogų priskysi.

Mūsų laivas buvo sustojęs trijuose portuose: Singapure (ant Malakos pusiasaulio), Kolomboj (ant Ceylo-no salos) ir Port-Saide. Singapure išrodė labai puikiai ekvatorinė gamta; tik labai gaila, kad mūsų nelei-do ant kranto; i miestą, nors ir buvo pas daugelį atatin-kamos vizos ant pasų. Pal-mos ir palmos, jų begaliniai gojai išmarginti įvairiausiais namais, vasarnamiais. Mums ant laivo pristatė — daugelį vietinių gamtos vai-sių — k. t.: bananių, anana-sų, palminių riešutų ir tt. Kolomboj taip lygiai ir Port-Saide — beveik nieko neiš-leido. Vietos vyriausybės bijojo, kaip matyt, rusų di-džiumiečių epidemijos. Kolomboj gyvenimas, vietinių genčių (tautų malaicų) yra labai vargingas, nes kurfe darbo ant mūsų laivo ant anglių krėvimu — išrodė labai nelaimingais. Visi be-dvasios, apipilti prakaitu, dirbo-bėgiojo, o kuomet grį-žo nuo laivo — tai — gaudė trupinius duonos nuo laivo ir valgė su tokiu alkiju, jog liūdna ir skaudu buvo į juos žiūrėti. Bet Port-Saide da-šlykštesni išpūdį išsinešėme. Ten su arabais ir aigiptie-čiais — elgiamasi tikrai bar-bariškai. Anglių krovėjų darbininkai su pilnais krep-šiais ant pečių — turi teki-ni bėgioti. O kuris tik kiek stovėli — tuojau gausia su virvagaliu per pečius nuo prižiūrėtojo; o kiek riksmo, stumdimo perneša, tie var-gio sutvėrimai, kurie nelai-koma žmonėmis. Ir nors jie galis niekaip pagelbėti, kad dirba pragariškai, vienok yra neužtekčiai sotūs. Ir nėra ko stebėtis, jei duo-nos šalyse badaujama, tai kiekvi belaisvius turis tuo-

Ar jis pajamams patiens Salaburgui — bežiaus miestui, o jis pasi-stengias viskam toliau pagelbėti. Mes užsimokėjome po 60 lirų nuo ypotos už bi-lietą (Amerikos pinigais \$4.20), turėjome rytoj 27 9 val. ryto iškeliauti drauge su vokiečiais.

Italijoje — pasirodė — viskas be galo brangu, o rūkyt, tai tiesiog negalima ir už pi-nigus, kartais, gauti.

Gi Austrijoje biskų pi-giau. Tik čia vietinių kronų kursas labai žemai nusirūšęs, nes už Amerikos dolerį duo-da virš 500 kr. Austrijos Alpiuose miest. Villach — prabuvome vieną parą. Je-loko nueiti į vietos bažnyčią ant gegužinių pamaldų. Iš-rodė labai dailiai išpuošta, iš vidaus, nors iš oro gana paprastai išrodė. Aš paste-bėjau beveik visur, k. t.: I-talijoje, Austrijoje ir Vokie-čių Bavarijoje — ypatingo stiliaus bažnyčias. Jos dau-guino, beveik visos vienu aukštu smailiu bokštu, iš ša-lies prie prišakinio, ar gali-nio bažnyčios galo pristaty-tu. Kiekvienam bokšte, ne-atitūtinai laikrodys, su ro-dyklėmis į visas keturias pu-ses. Vokietijoje bažnyčios atsizymi — labai statum, smailiu stogu.

29 d. iškeliauvome iš Vil-lach'o iš kur eina du gelž-kečiai — viens ant Viennos, antras, kur mes keliavom — ant Salzburgo. Visą laiką pamažu kėlėmės ant Alpių aukštyn. Snieguotos viršū-nės rodėsi iš visų pusių, o debesys užklūvę už jų — lyg ir nežinojo kur ieškoti iš-ėjimo — drakėsi tarp jų. Kėlėmės aukštyn ir oras da-rėsi vėsesnis. Linojo daž-nai. Toli žemai pas upelį matėsi gražūs, su mūro triu-bėsiais kaimai ir vidury baž-nyčia su aukštu bokštu. Bet tasai bokštas, rodos čia yra nustojęs savo reikšmės, ka-dangi mes lėkėme, keliokla-sykį aukščiau tojo bokšto, ir vis kėlėmės aukštyn. Ir rodos ką galima būtų sutikt bei patirt keistesnio — juk mes pasiekėme pačių de-be-sių ir net aukščiau jų. Taip toliau pasirodė debesys apa-čioje mūsų, iš po kurių var-giai galima buvo matyti klo-ny baltuojančias kaimo triu-bikės, kurios išrodė labai smulkiomis. Privažiavome stotį Kolbnitz'o, kur neto-limais ant viršūnės vieno iš kalnų, buvo matyt bažny-čios bokštas, virš debesų.

Nuo St. Obervellach — ėmėm leistis žemyn. Pra-sidėjo tuneliai; iš jų vienas buvo ilgiausias „Prano Juo-ze“ vardo, per kurį truko-me 12 minučių. Artinantis Salzburgui — privažiavome vieną paskui antrą pilį, vi-duramžio laikų. Jos pasta-tytos labai aukštai, ant sta-čių kalno viršūnių; apsūp-tos akmeninėmis sienomis su dangys apskritų bokštų. Žiūrint į jas, jauči senovės viduramžių dvasia, surakin-tą ir užslėptą už apaugusių kerpėmis ir samanomis sie-mų.

Apie kelionę per Vokietiją — pabriešiu kitu syk.

Filo de Patrujo.

REDAKTORIAUS NEGRAŽUS DABEAS.

Brooklyn, N. Y. — Čia šeimai-šiam tautininkų-liberalų pakrai-pės laikraščy „Vienybė“ 42 nu-mery, iš birželio 10 d., tilpo aiš-kiiai netiesiogiai Redakcijos raštai, kuriuose įtariama vietos katali-ko darbuotojai ir „Garso“ sta-bas, būk jie, katalikai, slaptai renge patiktuves ir visai norėję no visų Lietuvių tiesiog nuo lai-vo konfiskuoti Lietuvos atstovų gerb. Voldemarą Čarneckį, kuris pribuvo Amerikon 4-tą dieną, Bir-želio.

Jeigu tokios rūšies raštai būtų tilpę tikrai „Tarkos“ skyriuje, tai nereikėtų kreipti domės, nes skaitytojai žino, jogei „Tarkos“ sk. susideda iš klastų, bet kuomet be jokių pamatų ir teisybės raštai patelpa svarbiausioje laik-raščio vietoje — Redakcijos Pa-rašose, tai jau reikia manyti a-pie Redakcijos blogą valią ir atkreipti skaitytojų atsargumą į to laikraščio žinias.

Man, žemiau pasirašiusiam, e-sant pirmininku Didžiojo New Yorko Lietuvių tarybosinio Ko-miteto-Direktoriato, kuris buvo sudarytas surengimui mass-mit-ingo, atvažiavus naujai Lietuvos Misijai, aiškiausiai yra žinoma Misijos patikimę reikalai ir apli-nybės (nemažiau žinojo ir „Vie-nybės“ redakcija). Todėl aki-reizdoje faktų, gerb. Atstovo ir visuomenės žiniai turis pasakyti štai ką:

Didžiojo New Yorko Liet. Dr-ty konferencijoje, atsibuvusioje 26-ty gegužės, gavome pirmą žinią (Ro-mano kablegramą, tos pačios dien-os „Darbininkė“), jogei gerb. Čarneckis atvažiuoja Amerikon — sėda ant laivo 28-ty gegužės. Konferencija trumpai apsva-rsčius dalyką, išreiškė pagėdavim-ą, kad kodaugiasiai lietuvių eity prie laivo pasitikti svečio. Toje konferencijoje dalyvavo „Vie-nybės“ redaktorius ir patikimū svečio išreikštas pagėdavimas tilpo „Vienybėje“. Nejaugi „Vie-nybės“ redaktorius galėjo apie šitą visą užmiršti rašydamas apie „slaptąsias“ ir „konfiskavim-“? Be to, konferencija bu-vo pavadus Direktoriui rūpintis atstovo sutiktuvių reikalais.

Būdamas Direktoriato pirmi-ninku ir matydamas, jogei virš-minėtoje konferencijoje randasi ne-mažai Direktoriato narių, o ten pat užtviečiau Direktorių, kad susirinktu 30-ty gegužės, „Gar-so“ name (kur ir pirmiau Direk-toriato susirinkimui atsibūdavo), kad pasitarti apie patiktuves pla-čiau ir sudaryti tinkamus Atsto-vo patikimū plenus, nes laikas trumpas.

Atėjus 30-tai gegužės, kuomet Direktoriato susirinkimas turėjo įvykti — susirinkimas neįvyko. Mat vieni buvo išvažiavę į Wash-ingtoną, kiti-gi, kaipio šventės dienų, ir-gi nesusirinko. Gi o-ficijaliai žinių, kad Atstovas tik-rai atvažiuoja, ir-gi, dar neturė-jome. Tokiame atvejuje buvau į-prašęs V. Širvydo (dirbančio „Vienybės“ redakcijoje), kuris laikinai ėjo Direktoriato sekreto-riaus pareigas, kad išsiuntintų Direktoriaus atvirutes, kviečiant susirinkti trečiadienio vakarę; gi jei nesusipėtina, tai ketvirtadi-enio vakarę. V. Širvydas pasiža-dėjo tai padaryti, bet nepadavė — susirinkimas ir vėl neįvyko! Kas reikia daryti? Štai jau gauname žinią, kad tikrai atvažiuoja, tik-riai žinome kurį valandą laivas pri-bus. Čia vėl prašau V. Širvydo, kuomet bus gauta žinia, ku-rią valandą laivas pribus, ar pe-galėti atpausdinti, „Vienybės“ spaustuvę, plakatų, kuriais bū-tų galima visuomenei pranešti, a-pie vietą ir valandą, kurioje gerb. svečias pribus. V. Širvydas at-sakė: „Vienybės“ spaustuvę, da-bar labai užimta — „Vienybė“ nebus galima plakatus padaryti. Tuomet plakatų buvo padaryti

„Garso“ spaustuvėje. Plakatų išėjo iš spaudos pėtyčios vaka-rę, o ant rytojaus jau atstovas pribuvo. Plakatus ankščiau ne-buvo galima padaryti, nes tik pėtyčioja buvo sužinota apie ko-lę laiką laivas pribus.

„Garso“ name atsibuvo Ameri-ka's Making parodos Komiteto V. Širvydas. Buvnsieji susirin-či patį pėtyčios vakarę, paimti po pluošką (kai kurie pa-ėmė), kad paskleisti, bent tarp savo draugų. Gi jeigu V. Širvy-dukas nesiteikė paimti plakatų ir paskleisti „Vienybės“ name, ar bent įprašyti tėvą („Vienybės“ redaktorį), kad perskaitytų pla-katą, ant kurio buvo parašyta, kad yra rengiama Lietuvos atsto-vo patiktuves, tai kas gi kaltas? Čia labai aišku yra tas, kad „Vie-nybės“ redaktorius norėjo paig-noruoti naujo Atstovo atvažiavi-mą! Bet pamatęs, kad tokiai aktais nepadarys jokio išpušio, sumanė už savo netikusį pasi-elgį apkalbinti „garsiečius“.

Kas link vakarienių. Draugų Saryšio (kuris ir Vi-leišio sulauktuvių vakarienių su-rengė) komisijos narys J. Tuma-sonis užklauso mane: ką mano-me apie vakarienių — atsakiau, kad Direktoriato susirinkimas ne-įvyko. Pasiteiravus ar bus gali-ma gauti vakarienių vieta, kad ir kiek vėliau, pasirodė, kad to-lesniai, iš eilės, vieta užimta, ir tik buvo galima gauti toj die-nų, kurioje vakarienių įvyko t. y. 6-ty Birželio. Niekas daugiau neliko daryti, kaip tik pasiskai-tyti su aplinkybėmis ir pasinau-doti Saryšio iniciatyvą.

Tai-gi, tikrai pasididkiojant tiems, kurie teikėsi paskleisti plakatus, susirinko diktas lietu-vių būrelis prie laivo, kad patikti gerb. svečią, kuris išlipęs iš lai-vo visus sveikino ir maloniai pra-kalbino. Apisveikinus, gerb. svečias su Misijos nariu adv. Ma-tausku nuvažiavo į pačios Misijos paruoštą būreinę.

Nors ir vakarienių staigokai pri-sėjo suruosti, bet tie, kurie no-rėjo spėjo dažinoti ir paimti da-lyvumą svečio pagerbimo vaka-rienių.

Tai-gi, tikrenybę mylinčiams bus užtiktinai aišku, jogei „Vie-nybės“ redaktorius ne buvo jo-kios priežasties daryti katalikus užmetimus. O kad juos padarė, tai parodė ne ką kitą, kaip tik savo blogos valios apetitą, kuriuo-mi, matomai, ieškoma priekabių naujienoms ergeliam.

Kada gi tie redaktoriai atsikra-tytys fanatizuotos epidemijos? Ne bent skaitytojams ir visuomenei prisėsi prisipirti juos prie pasvei-kimo.

Labai yra nesmagu daryti pa-stabas laikraščio, su kuriuo, kar-tais, reikia turėti reikalių. Bet, užtvietė šitokiuos atsitikimus, bū-tų per daug.

J. P. Mačiulis.

MAHANOY CITY, PA.

Mahanojus kyla kaip ant mie-lų. Lietuviai vargo daug metų, be susipratusių inteligentų tėvy-namui. Šiais laikais, gėrų tėvų moksleiviai nebėga iš tarpo lietu-vių, bet parvažiavę iš mokyklos stoja tarpan ir savo prityrimą, ga-bumą žada paskleisti, sumaudoti lietuvių naudai. Mahanojus lie-tuviai džiaugiasi susilaukę gabaus mokytojaus muzikos. Gerb. Pet. Karauskaš pabaigęs New Yorko Virgil Piano Konservatoriją su-grįžo Mahanojun ir pabaigoje bu-rizelio mėn. atidaro žymioje vieto-jie savo konservatoriją. Jauni-mas jo seniai laukė. Gėrų pasek-mių jaunam ir gabiam muzikui.

Ši metą ant atostogų iš mokyk-los sugrįžo ir p-lė Kubertavičiu-tė, duklė neauilstančio darbuo-tojaus ir biznieriiaus Kubertavi-čiaus. Mahanojus lietuvių yra iš daugiaus baigusis mokyklą, bet nekurie mažai pauso savo miesto ir prisigėrę svetimos dvasios tran-kia „dideliošna“ miestuosna

svaiai mūšas mēstas ir p-ti dū-va inteligentams. Choras, 12 d. š. mėn. turėjo me-nesinį susirinkimą, kame daug-ką apsvaustė; žinoma, svarstymai bū-vo link veikimo ateity. Naujų pri-siraše 2 narių. Nors jau šiltokas oras, vienok bandymas laiko, mes rudenio laukia mūšiniški darbai. Jau teatrą mokiusi vardu „Gra-fas Kaimiečio Berni“.

Vyčiai turėjo išvažiavimą, ka-me daug lietuviškumo parodyta. Laikę pietų buvo kalbų, dainų ir gražių pasikalbėjimų.

Bolševikai-bambizai baigdami savo dieneles gėrų laikų pusėtinai triukšmauja. / Salūnėkai dieną ir naktį galvoja: kaip bus su bi-zniu, nebus parapijomų, kas dō-lė-rį atneš; delto tai jie naktimi ne-miega. Ak! Vargas bėdą kupri-na, nekąs.

Katalikai stipriai laikosi vieny-bės ir jie turi vilties susilaukti laikų kad jų vaikučiai galės mo-kytis savo mokykloje, kame bus lavinami daugiausiai artimo me-lės ir kaip branginti senosius tē-velius ir pažinti bočių salelę.

Dulkė.

LAWRENCE, MASS.

Trumpos žinutės.

LDS, 70 kp. pirm. A. Stravins-kas rezignavo praėjim/susirinki-mo, delei svarbios priežasties. Jo darbas visuomet buvo prijausai-mas viršminėtos kuopos. Jo vie-tą užėmė vice-pirm. Tamas Skuse-vičius; tikimės kad nemažai pasi-darbus kuopos labui, ir prie jo kuopa išaugs dvigubai, nes vi-siems žinoma kiek trūko įsiai pa-dėjo L. L. Paskolos reikale.

L. Vyčių 78 kp. rengiasi prie-gražas (social) vakarelio ir ti-kisi sulaukti svečio, gerb. klier. Prano Juro, kuris su visa savo siela prigėlbėjo pereitą Vyčių Sei-ną suruosti.

Pil. Blaiv. N. A. apskr. išva-žiavimas buvo gražas ir pavyzdin-gas. Indomiasias dalykas man pasirodė tas, kaip vienas iš katali-kių jaunikačių 21 m. ėjo per-siimt su didvyriu šiaudinio tikė-jimo virš 30 m. ir tas jaunikačis sulaužė tą šiaudinį tris kartus.

Nezalečninkų viena lūba pasi-samdė stubele ant Salisbury Beach bent ant keliolikos savai-čių. Girdėjau, kad turės skania-sių valgių, gėrimų — bus pirmos klesos. Tai-gi patarčiau nezaleč-ninkams vaktuoti savo kunigų, nes jis gal paklysti, taip, kaip kad Geniotis besisvečiuodamas O-nos varduose pas mūsų tautinink-us pasivelino ant „mišparų“.

Žirgų pamylėtoji visi, net ir sve-tintuoliai; turbūt todėl, kad ne-gali jo priveikt. Vyčių ožys pa-klūvo į Athol, Mass; pažūrėmus, kam žirgelis-juodbūrlis teks!

Žirgų mylia.

MONTREAL, CANADA.

Biž. 19 d. L. Vyčių 33 kp. bu-vo parengus pikniką, puikioj Kancinpolo giraitė. Jaunimo prisirinko daugybė, kurs smagiai linksminosi, smarkiai griežiant pranešę benui. Muzikai susto-jus, jaunos vyttės ir vyčiai susi-kibė į ratą ir gėrų gėlių vainiką, ir žaidžia dainuodami: „Karvelė-ti“, „Bijūnėli“ ir kitus. Žmonės neatsigėrėjo tokiais puikiais žais-lais. Bažnytinis choras po vado-vystę gerb. varg. J. Aučiaus pa-dainavo kelias daineles. Salkapo-šs prisivažiavę, tyru oru pakvėpa-vo, linksmiai grįžo namon. Va-lia, Montrealio vyčiai! Lauksime dar surengiant panašaus pikniko. Man vaikščiojant pagrįto teko pa-matyti kečios pempės. Gal nebū-čiau pažinęs, jei nebūtų pasveiki-nusios: gyvi! gyvi! Iš to supra-tau. Išrodė labai apskurčiusos. Mat neloks oras kaip Lietuvoje.

Smidras.

WESTFIELD, MASS.

Štai meseniai, apvalkščiodami Dievo Kūno šventę, Westfieldie-čiai turėjo gražią procesiją, ku-ri paliko gražių išpuši žmonėse. Praėjus nedidiam laikui, štai ir vėl iškilmė. Būtent: Pirmoji Ko-

lono devynios mergaitės ir 19 ber-niukų — iš viso 28. Graža buvo žiūrėti, kaip mergaitės pasipuo-šė baltai su vėlionėmis ir rūtų vai-nikišiai ant galvelių, o berniukai su baltais kaspinais ant rankų vedami kun. J. Čapliko, ėjo iš sa-lės į bažnyčią klausyti šv. Mišų ir priimti į savo nekaltas širdes pirmą kartą savo išganytoji ir Viešpatį. Visi trys altoriai bu-vo papuošti gyvomis gėlėmis, y-pač gražiai atrodė didysis alto-rius, ant kurio nesimato kitokių gėlių kaip tik vien gražiai pra-žydusios rožės.

Vaiduokius priėmė prie Pirmos Kmunijos, šv. Mišias ir tos die-nos iškilimams pritaikintą pa-mokslą pasakė kun. Julius Čap-likas. Šv. Mišios buvo 8 val. ry-to. Po šv. Mišų visi vaikučiai sudėjo apžadus nevertoti alkoholi-kių gėrimų iki nesulaukus 21 m. amžiaus. Ta dieną, taip pat ap-lankė mus westfieldiečius didžiai gerbiamas svetyk. kun. V. Kulikauskas, M. I. C., kuris išrašė visus vaikučius į rožančius ir škaplierius. Taip pat tą dieną at-liekė sumą ir pasakė gražų pa-mokslą, už ką mes westfieldie-čiai gerbiame kun. V. Kulikaus-kui esam labai dėkingi.

Birželio 19 d. šv. Kazimiero pa-rapija turėjo pikniką. Piknikas, atsižvelgiant į šių dienų darbėrę ir brangumą, gan gerai pavyko. Westfieldiečiai prapilnij pikniką gan gerai parėmė savo skaitlingų atsilankymų; buvo svečių ir iš Holyok'o. Visuose ūpas buvo malonus ir smagus. Tik vienas nedateklus, tai vieta pasitaikė nekokia; jei vieta būtų buvęs geresnė, tai ir pasekmės būtų buvę dar gražesnės. Už skaitlingą at-silankymą garbė priklauso west-fieldiečiams kad jie taip sutarti-nai su savo kunigu veikia. Ypa-tiog šiame piknike pasidarbo-vo šios ypatos: Al. Atkočiūš, Jo-nas Vilkauskas, Ignas Gegužis, Juozas Balukonis, Jonas Ulins-kas, Zigmas Jegelėvičius, Ju-lius Juknevičius, Mikolas Mikai-lionis ir Antanas Klebauskas. Jie visi yra Sald. Širdies Jėzaus Dr-jos nariai. Taip pat gerokai pri-sidėjo prie pagražinimo pikniko ir mūsų vargonininkas V. Kan-leris, kuris su vaikučiais visą lai-ką žaidė naujusius žaislus, ko-kius tik Lietuvoje žaidžiama. Kaip vė: Linelį, Jurgutį, Tėvė-lį, Malūną, Matuko uodą, Kiskė-lį ir kitas. Šitie išvardinti žaidi-niai visuomenei labai patiko. Gir-dėjau, kad westfieldiečiai jau y-ra paėmę vietą ant viso liepos ir rugpjūčio mėnesių ir rengiasi da-ryti piknikus kiekvieną nedėdie-nį, / Visos draugijos, kaip tai: šv. Kazimiero choras, šv. Kazimie-rius, šv. Jurgio, Sald. Širdies Je-zaus, šv. Onos ir Marijos Vaike-lių dr-jos rengias viena po kitai surengti piknikus parapijos nau-đai, o paskui savo naudai. Toks draugių pasiryžimas yra labai pagirtinas.

Šv. Kazimiero parapijos choro piknikas atsibus liepos 10 d. 1921 m. Visi apfinkiniai ir vietiniai yra kviečiami.

Tai tiek iš Westfieldo šiuomi-kartu.

Ignas.

NEW HAVEN, CONN.

Mūsų kolonijjos jaunimas jau šiuom tarpu smarkiai darbuojasi. Surengė puikius koncertus, teat-rus ir kitokias pramogas. Nors jau oras atšilo, bet dar šv. Ka-zimiero parapijos choras rengia koncertą, kuris bus 26 d. bir. baž-nytinėje salėje. Dar pirmą kartą New Haveno lietuviai turės pro-gną šėgirsti tokių puikių dainelių. Bu visokių: solo, duetų, kvarte-tų ir t. p. Taip-gi prisidėjo dalyvauti ir šv. Antano parapijos choras iš Ansonia, Conn. Dar ža-dėjo atsilankyti gabus, daininin-kas J. Spruinaitis not iš Pater-son, N. J. Tai-gi iš visų atžvil-gių koncertas bus vienas iš puik-iausių. Tai-gi visi atsilankykite, nepraleiskite progos.

Salavija.

Delko statyti namas?

Isteigtoji 1918 metais Prienuo-se katalikų draugijos „Žiburio“ progimnazija du metu gyvavo pa-samdytuose namuose. Besidau-ginant progimnazijoj klasių skai-čiui ir tose klasėse mokinių skai-čiui pritrūko Prienuose būto, ku-riame galėtų tilpti progimnazija. Grešė pavojus žūti progimnazijai. Kad neleidus žūti tai naudin-gai uokloso įstaigai, sumanyta statyti namas, kuriame galėtų tilpti progimnazija.

Is kur imta išlaidos statyti namui?

Didesniam namui pastatyti rei-kia daug pinigų. Buvo ruošinama statyti Prienuose parapijos na-mas. Jau buvo nupirkta apie du šimtu medžių. Tie medžiai gau-ta statyti progimnazijos namui. Pirkta medžių daugias. Pinigų namui prašyta visų, iš kurių tik buvo tikėtasi išprašyti. Parašy-ta daug laiškų ir į Amerikoje gy-venančius lietuvius, kilnusius iš Prienu ir apylinkės parapijų, pra-šant aukų Prienu progimnazijai namui pastatyti. Iš vienos kitos vietos gauta aukų, pav. iš Bos-tono, iš Waterbury, iš Pittsboro. (Visus asmenis, davusius aukų, nurodysiu atskirame straipsnyje).

Iš daugelio Prienuose girdėjam, kad iš Amerikos giminės rašą ir klausią, ar išstikrųjų ruošinama Prienuose progimnazijai namas, ar nėsą čia sumanyta prigavimas pinigams išgauti. Jei išstikrųjų žinios, kad kas daroma, tuokart pasistengsiai padėti aukomis. Iš kaikiurių gauta laiška, kuriuose žadama atsiųsti aukų.

Kadangi mane įgaliojo statyti namą progimnazijai tai nurody-siu, kas daryta, kaip ėjo darbas, kas dar reikia padaryti.

Kaip ėjo statymo darbas.

Pradedant ruošti statyti pro-gimnazijai namas, 1920 metų pra-džioje, buvo numatyta, kad ta-sai namas kainuos apie penkis-dešimtis tūkstančių rublių (šimtas tūkstančių aukšinų). Bet vė-liaus sumanyta statyti didesnis namas, kuriame galėtų tilpti ne tik progimnazija, bet ir visa gimnazija. Be to dar nuo sausio iki kol pradėta statyti namas dar-bo kaina trigubai pabrango. Tai-gi progimnazijos-gimnazijos na-mas kainuos jau daug daugiau.

Padedant geros valios žmonėms pasisekė paruošti medžiaga. 1920 m. gegužės mėnesyje išmūryta na-mui pamatas. 16 birželio pradė-ta statyti medžio sienos. Per va-sarą pasisekė pastatyti namo sie-nos, uždengti stogas, pastatyti keturi kambarai ir jau 6 rugsėjo naujame name pradėjome mokslo metus (mokyties). Tiesa, prieš pradėsiant mokslo metus dar tik tą dieną sudėta laugai, nespėta jų net apkamstyti (pro šonus vė-jaui švilpavo), įsidėta tik vienos durys iš lauko, krosnys (pečiai) dar tik statyti pradėta, tespėta įdėti tik pirmosios grindys, lubos buvo dedama, bet vis tik galėjo-mes pradėti mokslą.

Kadangi reikėjo skubiai ruošti namas, kad žiemai atėjus nesu-šaldyti mokinių, tai nors progim-nazijoje buvo jau kepurios kla-sės, bet tegalėjome mokinti tik dviejuose kambariuose: dvi klasi mokinosi iki pietų, dvi klasi po pietų. Kituose kambariuose dir-ba darbininkai — ruošė kamba-rius. Tik sudėjus klasių kamba-riuose antrąsias grindis ir pasta-čius krosnis jau nuo spalio mėne-sio pradžios galėjome dirbti su vi-gomis keturionis klasėmis prieš piet.

Iki užšalant įtaisyta visos du-ryns ne tik iš lauko, bet ir vid-rys (pirmame gyvenime), įtaisy-ta krosnys keturionse klasių kam-bariuose ir didelėje salėje, / sudė-ta antrieji langai. Žiemą nauja-ne namo jau buvo šilta ir išsiteko keturios klasės. Dar trūko kam-barių mokytojams susirinkti, kny-gynai, raštinė, bet ką darysi, la-

bai visi džiaugėmės, kad tiek į-rengėme.

Kiek yra name gyvenamų kam-barių ir kiek kambarių dar bus įrengta?

Pirmame gyvenime, pastatyta-me iš rastių, turime keturius kam-barius klasėms ir didelę salę, ku-rion gveina mokiniai iš klasių, kad pravedimus klasėse ora, pasivaik-šiojus pertraukų laikų. Antra-sai gyvenimas daroma lentinai čia dar tik pastatyta stulpai, u-kurių užtiesta balkiai, uždėta ap-rai ir stogas ir tik kartą iš la-ko apkalta lentomis. Antrama gyvenime bus šeši kambariai ir koridorius. Trečiame gyvenime (jau stoge) bus keturi kamba-riai.

Kas dar reikia name padaryti?

Antrasis ir trečiasis gyvenimai dar reikia įrengti ir pabaigti rengti kai kas pirmame gyvenime. Visą suėmus reikia: 1) ap-kalti iš lauko gražiomis lentomis visas namas, 2) apkalti lentų e-le lauko sienos iš vidurio, 3) i-kalti lentomis sienos tarp kamba-rių antrame ir trečiame gyvenime, 4) įdėti prastosios lubos antrame ir trečiame gyvenimo-se, 5) įdėti gražiosios lubos vi-suose trijuose gyvenimuose (pir-mame yra dar tik prastosios), 6) grindys antrame ir trečiame gy-venimuose, 7) pastatyti pečiai antrame ir trečiame gyvenim. (reikia bent 10), 8) padaryti lan-gai II ir III gyv. (jū reikia 35), 9) įtaisyti durys II ir III gyven., 10) išstiknuoti viso namo sienos viduryje namo, 11) padidinti geri laiptai į antrąjį ir trečiąjį gy-ven., 12) pastatyti trejos gonkos

Kas dabar daroma?

Naujo įrengimui reikia dar pa-rūpinti medžiagą. Pernai buvo parūpinta medžiagos tiek, kad užtektų namo sienoms ir bent pir-majį gyvenimą įrengti taip, kad būtų galima jame gyventi. Šimet pirkta pustučio šimto medžių, kad pagamintų visokios medžia-gos, ypatingai daug lentų, įren-gti antram ir trečiam gyvenimam. Ateinantiems mokslo metams nuo rugpjūčio mėn. pabaigos 1921 m. atidaroama Prienuose penktioj gimnazijos klasė, reikia būti paruošti vietos patalpi klasei kitiems gimnazijos reikiamiems kambariams. Tat medžiai vė-ma iš girios, pajauja į lentas, obliuojama, gaminama blanka.

Kiek kainavo „Žiburio“ progim-nazijos namas pinigais, apie kiek dar gali kainuoti?

Iki šiol išleista pinigais še-siasdešimts septyni tūkstančiai (67,000) rublių arba šimtas tris-dešimts keturi tūkstančiai (134,000) aukšinų. Kol bus galima na-mas išbaigti kainuos dar apie ki-ta tiek.

Kiek gauta pinigais, kas gauti kitais daiktais arba atliktu darbu be užmokėsio.

Iki šiol (1921 m. balandžio pa-baigos) gauta pinigais devynios-dešimts keturi tūkstančiai (94,000) aukšinų arba keturiodešimts septyni tūkstančiai (47,000) rublių. Tat skolos turima ketu-riodešimts tūkstančių (40,000) aukšinų arba dvidešimts tūks-tančių (20,000) rublių.

Iš žmonių gauta be pinigų ma-is-tas darbininkams maitinti. Žmo-nės suvežė medžius iš girios į lentpiuvę ir iš lentpiuvės į staty-mo vietą, gauta be pinigų akne-nys, daug kalkių, daug miltų, dirbo be užmokėsio lyginant vie-tą namui statyti, mūrinant pamatus.

Kokioje vietoje pastatyta progim-nazijai namas Prienuose?

Namas pastatyta ant Nemuno kranto, nuo Prienu bažnyčios at-gręžus už upelinko Revuonos. Vė-ta labai graži.

Kas tikina, kad pinigų rengti gimnazijos namai Prienuose?

Kadangi pinigų jau neturima, o turima tik skolas, tai vėl pradėta visų geros valios žmonių padėti aukomis.

Ir Jūs, Gerbiamieji, kilusieji iš Prienų ir apylinkės parapijų lietuviai, dabar gyvenantieji Amerikoje, labai prašau padėti Jūsų aukomis padėti rengti gimnaziją Prienuose namų. Jis ruošiamas Jūsų broliams-sesutėms, Jūsų giminių vaikams ir Jūsų vaikams, kuomet sugrįšite iš savo tėvynės ir tėviškės. Padėkite, Malonieji, savo aukomis.

Kaip geriausia padėti Prienų gimnazijai įstaityti namus?

Aš, Malonieji, manyčiau, kad būtų gera visose tose vietose, kur gyvena bent keli lietuviai, kilusieji iš Prienų parapijos arba iš aplinkinių, kaip tai: Pakuonio, Šilavoto, Plutiskio, Iglaukos, Guodelių, Balbieriškio, Birštono, Jiezno, Nemažūnų ir kitų Prienų ir apylinkės parapijų, sutverti tam tikras komitetas padėti Prienų gimnazijai-gimnazijai. Tokių komitetų surastų ir daugiau Prienų ir apylinkės parapijų lietuvių, Amerikoje gyvenančių, ir jų paprašytų aukų, gal kartais gautų aukų ir iš kitų gerų žmonių ir tas visas aukas su savo aukomis siųstų į Prienus "Žiburio" gimnazijai.

Komitetai būtų naudingi ypač tingai delto, kad daug tautiečių negali iš karto daugias aukoti, o po mažiau tai dažniau aukoti Kiekvienam skyriumi nepatogu siųsti pinigai ypač kai jų neper daug siunčiama, taigi komitetai siųstų jau keletas ir keliolikos ar menų pinigų.

Ar reikėtų be gimnazijos namų dar kuo daugiau padėti Prienų "Žiburio" gimnazijai?

Reikėtų įsigyti knygų knygynus, įrankių gamtos, fizikos, geografijos kabinetams ir kitų mokslo priemonių.

Prienuose maža namų, taigi ir mokiniams gyventi trūksta vietos. Būtų labai gera įstaityti tam tikras namas, kur mokiniai galėtų iš gimnazijos sugrįžę gyventi protinai auklėjami ir prižiūrimi.

Kas ir kiek pinigų yra atsuntę iš Amerikos "Žiburio" gimnazijai Prienuose namui statyti?

Iš Bostono per Povilą Petruską: Fr. J. Kalinauskas 5 dolerių Gendritė Gabijolienė \$1, Fr. Vi rals \$1.50, P. Firvičius \$1, A. Zaleckas 50c., Ant. Asmenskas 50c., Ign. Tarutis \$1, Jon. Gli neckas \$1, Marijona Sakalauskaitė 50c., St. Norėika 50c., Ant. Kneizys 50c., Dom. Antanavičius 50c., Bostono Katalikų "Vie nybė" \$1.05. Viso 14 dol. 55 cent

Tie pinigai mainytai Amerikoje ir atsista į Prienus 929 aukų.

Iš Waterbury per kleboną kun Urbanavičių gauta 100 dolerių Juos sudėjo: Po 20 dol.: Blaž kiutė Anelė, Auseinūtė Magdal. Auseinūtė Katarina; po 10 dol.: Juoz. Mareinkevičius, Kamins kaitė Antanina; po 5 dol.: Liūza skas Kazim., ir Mačinskaskas Kazim.; po 2 dol.: Blažukas Anta nas ir Mažeika Antanas; po 1 dol.: Valaitis Ant., Karpavičiū tė Kazim., Miškevičius Antanas, Zužius Juozapas, Daukšytė Roza lija, Maluškaitė Konstantija.

Iš Brooklyno'o Dumblienė Kons tancija atsuntė 6 dolerių.

Iš Worcester'io: Siugzdinis Jo nas 10 dolerių; per Siugzdinį: Ka šėta Adomas, Vaitkevičius Jo nas ir Sidaras Juozapas po 1 dol.

Iš Pittstono: Šalčius Jonas at važiavęs į Lietuvą davė 500 auks inų (vasarą); balandžio 20 d. 1921 m. draugija "Klubas" 50 dolerių; tuos pinigus pakeitė į 2,500 auksinų atsuntė kasininkas Pranas Zurauskas.

Be šių atvažiavusių nežinau iš kurio miesto Gerulis 50 auksinų. Širdingiausia ačiū visiems au kojusiems! Jūs savo aukomis pa dedate įstaityti namą "Žiburio" gimnazijai Prienuose, Jūs dras nate be paliovos dirbtį nepasant jokių klaidų, Jūs pridodate iš

tvėrinę mokytojas, o moki niams džiaugsmo ir noro rūpestin gai mokyti. Visi jaučiame, kad ne tik šis, bet ir ūkaryje yra padedančių mums.

Prašymas.

Kad mūsų tėvynėje Lietuvoje būtų tvarkiau ir visiems geriau gyventi, reikia mums daug gerų mokyklų, kurios išmokintų ir išauklėtų gerų žmonių, kurie vi siems kitiems sunkiai dirbantiems mūsų broliams padėtų tinkamai tvarkytis. Iki šiol per mažai tu rime mokyklų ir gerai išauklėtų žmonių, taigi kaip galėdami dū ginkinės katalikiškomis mokyk lomis.

Kilusieji iš Prienų apylinkės padėkite savo uždirbtais ir auten gytais pinigais katalikiškai "Žiburio" gimnazijai Prienuose. Paprašykite ir kitų padė ti jai. Drąsiai tiesiu ranką į Jūs, Broliai ir Seselės, prašydami au tų įruošti Prienų gimnazijos na mui. Ne sau prašau, bet augan tįms Jūsų broliams ir sesutėms. Mylimajai mūsų tėvynei norima šauklėti daugiau pramokytų žmonių, kad jie dirbtų jos gerovę. Auksu jai pats savo darba, kiek galio ir pinigų, taigi juo dra dau tiesiu į Jūs ranką.

"Žiburio" gimnazijos Prienuose direktorius

Kun. Petras Martišius.

Prienai, 5 gegužės 1921 m.

Kam siųsti pinigai, skiriamieji
gimnazijos namui
rengti?

Pnigus prašau siųsti arba ma ū vardu: Prienai, Marijampolės apskr., "Žiburio" gimnazijos direktoriui Kunigui P. Martišiui, Lithuania, arba Prienų klebono kunigo Jono Valaičio vardu; jį laugelis Jūsų pažįstate, nes ke liolika metų prieš karą gyveno Prienuose, jo antras: Prienai, Marijampolės apskr., Klebonui kun. J. Valaičiui, Lithuania. Jis nan tuos pinigus įteiks.

Kun. P. Martišius.

Įeljetonelis.

SAPNAS.

Ponas Girmis, nukamuotas prie valstybės aparato, savo kėlėj užimastė ir užsnudęs staitą mato: Jo akyse prasiskleidė uparato melsvi dūmai, kuriuose ko jis tik nematė! Įvairumų — įvairumai! Ratai, ratylai, ačiukai... Valdininkų, stait, anamos, čia direktoriai, čia lamos, raštvėdžių gelsvi bačiu kai... Spekuliantai spekuliojoja. Prie sąmaus miškų urėdo; tas ji, kaip kišenė rodo, taip vals ybės miškais rėdo. Parubėžio, stait, sargyba uoliai sergti, mui sumas, bet jį užrubež tik slenk la vežimas po vežimo... Iš ry tų laisvės šalies — rausvi, rau loni, ugningų žengia laisvai į Lietuvą, o šale jų nusmukę, ir pinigingi: pirmi stengiasi save interesus pataisyti, antri stro piai rengias kruvinai mūsų ša li dažyti. Čia miltuoti inten čantai, jauti prašmatniai pasvė rė, randa, kad namie... Jį pas vėrėt atsigėrusi. Suėmimo Ko mitetai ima: moka ir nemoka, o produktų kaip mums stoka, taip stoka. Pasirodo jam tų visų samnių esybį sąmus ap titai ir kitos ypatingesnės ypa tybės...

Valščius. Stai veizėk valdy ba traukia. Visi įkaitę politi kuoją, kurion pūsen valščiai ei ti... Na, o ten mūs žalkepuris kaltininką pagavo... Bet jau delnoji kažką turi ir tas "kaž kas" vėl sau vienas. Čia vėl liepta, įsakyta bravarus uoliai naikinti; ir kaip tyčia dar dau giau jų pristatyta. Mato jis miliejiantą, kurs vos ant kojų stovi ir kiekvieną minutę jau čia pavojų, kad pasaulis nepradėtų per daug smarkiai suktis. Kai kuomet dar jo malonė nusi gaudusius paguodžia...

Viršaičiai su valdyboms be valgydami nutuko ir nusiminė laukin 13-tos birželio dienos. Apsidairęs Girmis mato; kaip jamimas žemin slenkia, ir kaip Kairiai ir Dešiniai jems padė

(daalinki. Mato, kaip kaplami miškus skubiai dangina ir kaip nėra kas jų išpūstą kišenių gi na. Mato ponus, valdininkus, kurie už algą tarnauja, bet mūsų pinigėlius semia jau reikū čiomis — ne sauja. Departa mento direktorių mūs Sukėjas taipgi mato, kaip patapo trumpu laiku pilnoj prasmėj biuro kratu. Mato chaosą — netvar ką mūs keliuos, tiltuos, gatvė se, ir visur apseikidimas su tin ginyse — eina dvišios. O gi mūs kadugina, grėčios, janjos, tvartai, klūonai apstraukę len gvu rūkū, tik nepaprastu mē lymu... Jaučia tik Jo Malony bė kaip jo šnerves pakutena...

— Kas tai? klausia adjutan tas: — Sapnavai baisaus ką — tokio, kad iš miego, Malonybe, taip staigiai išblyškės šoki!! — Sapnavau, lūdnai praby lo: — Bet, kad tai tik sapnas būtų... Ir sunkiai, sunkiai nuo kedės Ekscelecioja pakilo...

— Kas tai? klausia adjutan tas: — Sapnavai baisaus ką — tokio, kad iš miego, Malonybe, taip staigiai išblyškės šoki!! — Sapnavau, lūdnai praby lo: — Bet, kad tai tik sapnas būtų... Ir sunkiai, sunkiai nuo kedės Ekscelecioja pakilo...

Botagas.
(Kauno "Laisvė")

MONOLOGAS EILEMIS.
Parašė S. Kimutis

SENELIS: — Su žilais usais ir ligais plaukais, apslavęs vyžomis, ar angimis. Užlėta ant scenos, nusima kepurę ir prisileidamas niktui kalbėdamas sveikina publiką.

Sveiki gyvi, broliai sesers, Kas pas jus girdėti? Paip padeda jums Dievas, Šioj šaly krutėti? Kaip sveikata dar tarnauja, Ir kaip laimė klojas? Ar prikasei aukso kalnus, Kaip kalbėjo žmonės? Pakol jaunai ir aš troškau, Tą šalį matyti, O dabar kad ir nenoroms Prisejo atvykti. Meldžiu jus mą atleisti, Kad aš toks kudlotas, (Prašosi plaukus)

Neapsiavęs gražiausiais batais, Ateju vyžotas. Mielai broliai ir sesutės, Tas nēr joks dyvas, Visko' prisieina datirti, Pakol žmogus gyvas. Turėtumet ir jus mieli Vyžėlms devėti, (Rodo į vyžas)

Kad reikėtų už čebatus, Du šimta mokėti. Bet dar ir tai jų teip greitai Negalima gauti, Reikia kartais visus metus Basoms kojoms laukti. A! tai tas visai niekis, (Pamoja ranka)

Galima priprasti, Jeigu ko geresnio, Negalima rasti. Bet del ko jūs visi, Taip į mane žiūrit? Ar ko nors paklausti, Zingėdams sau turit? Nereikės jums klausti Aš pats pasakysiu, Vieno svarbaus daikto Tiktai jūs prašysiu. Bukite spakinūs Tykiaui sau sėdekite, Ir vienas su antru Nebesikalbėkit, Kad galėtų visi Aišciausiai išgirsti Situos mano žodžius Ilgai neužmiršti. Ana! tik žiūrekit, (Rodo pirštu)

Jau ten nerimauja Tarpe savęs šnekas Ir balsiai juokauja Ak, juk tas del mūsų Tai visai nedvyas. Nes Lietuvis kraujas Visuomet yr gyvas. Vis kruta ir bėga Kaip vanduo upely, Niekas jo sulaukyti Niekuomet negali. Ha - ha - ha - ha (Balsiai juokias ir vaikščioja)

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už suaukautus, Jūsų tuos skaitikas, Nusipirks del savės, Reikalingus ginklus. Sukuriai ji priešus, Tai užtakuos, Ir didžiausį smugį, Del jų užduos. Iš savo tėvynės, Laukų juos išgins Tada jau jie ilgai Lietuvą atmins. Ir daugiam bijosis, Jie prie jos kabintis, Nes josios įveikti Nebebus jiems vilties. Tuomet musu miela Lietuva matutė, Gyvens sau laimingai, Linksma savo būte. Kraujagėrių priešų, Daugias neturės Savuosius vaikelius, Širdingai mylės. Suteiks ji kiek vienam, Pilną laimę lygybę Ives tarpe visų, Dorą ir lygybę. Tada tik brolybė, Visur Viešpataus, Didėsnis mažesni Niekuomet neskriaus.

užteks mieliai Juokus varinėti Turim nuo ko kito Jan kalbėt pradėti. Kad visupirmiausiai, Jei tik nesuklysiu Kas čion mane siuntė, Jumis pasakysiu. Mane čionai siuntė, Lietuva matutė, Kad jums apsačyčiau Jos vargingą būti. Kiek vargų nelaimių Jije iškentėjo, Ir kiek ašarėlių Graudžių išliejo. Praeitais ir šiais, Karės meteliais Jos tyras kraujas Liejosi upeliais, Niekas jos negynė, Niekas neužstojo, Vokiečiai ir gudai Trempė ją miniojo. Degino ir plėšė Kiek katram patiko, Pakol jiems užteko Ir nieko peliko. O dabar ant galo, Dar praeikiti lenkai, Plėšo ją ir drasko Kaip alkani vilkai. Nori ko greičiausiai, Jie ją numarinti O visą jos turtą Sau pasidalinti. Ji ginas kiek gali, Nuo visokių priešų, Bet labai nuilsus, Netur gana spēkų. Tad šaukias prie jusų Broliai ir sesutės, Padėkite ginti, Savosios matutės. Kas tiktai kuom galit, Tuomi prisidėkit, Norims po skaitiką Del jos negailėkit. Ji už su

Is Lietuvos.

ISKILMINGAS STEIGIAMOJO SEIMO

1921 met. gegužės mėn. 15 dienos
posėdis metinės sukaktuvės
paminėti.

Posėdis prasidėjo 5 val. 15 min. vak., pirmininkaujant Steigiamajam Seimui Pirmininkui A. Stulginskiui. Be St. Seimo narių posėdy dalyvavo: diplomatinės ložės sveikintų valstybių atstovai — Tautų Sąjungos Nariai, valdžios vietose — visos Ministerijų Kabinetas.

Salėje daugybė žmonių svečių, Lietuvos visuomenės darbuotojų.

St. Seimo Pirmininkas, atidarydamas šią kalbą:

Gerbiamieji Steigiamajo Seimo Nariai!

Štai šiandieną gegužės 15 d. suėjo lygiai metai nuo tos reikšmingos valandos, kada Lietuvos priešakyje atsistojo valstybės šalies seimininkas, demokratų būdų išrinktas, St. Seimas, kai įėjus mūsų valstybės organizacija pasiekė pilnos demokratiningo valdymo formos.

Toks įvykis kiekvienai tautai yra nepaprastai svarbus, jis ypatingos reikšmės turi Lietuviams — tai tautai, kuri kitados gyveno plačios, ralingos valstybės gyvenimu, valdė žemes nuo Baltijos iki Juodųjų jūrų, kurios krūtine apginta. Vakarų Europa ir josios kultūros turtai nuo žiaurios totorių invazijos, kuri traukino vokiečių Ordeno galybę — tai tautai, kuriai vėliaus istorijoje įvykių eigoje praradus nepriklausomybę, teko vilkti sunkus svetimos vergovės jungas, kuri priešpados metu gavino savo nepriklausomybės atminimais, tautai, žiaurios paskutinio karo po kelių šimtųjų, kuri paliaui, santarvės valstybės didįjį pasaulinį karą laimėjus (ploja) šviesiai užlėpusio laisvės idėja (triuksmingai ploja), milžinišku tautos pasiryžimu realizuojama ir, kaip mes matome, tampa kūnu. Tokiai, sakau tautai St. Seimo suaukiumo diena yra ir bus minėtina, kaip vienas žymiausių ilgų ir sunkios kelionės ir laisvės atsiėktųjų etapų.

Minint tą dieną mums, kaip Steigiamajam Seimui nariams, praveria tautai akį atgal į mūsų atliktus darbus, praityti jų metų laikotarpį. Įvertinant Steigiamajam Seimui darbotę reikalinga turėti omenyje tas apyptovas, kuriose teko ir tenka vykinti aukštą ir atsakomingas Steigiamajo Seimo uždavims.

Dar neužgydžius žaizdų, pasaulinio karo padarytų, kruvinais savo pečiais keliant nepriklausomybės gynimo valstybės atstatymo našta, mums reikia eiti naujais keliais, nes tie dėsni, kuriais anuomet buvo valdoma Lietuvos Didžiųjų Kunigaikščių Valstybė, šiam istorijos momentui jau nevisai tefinika.

Be to, Steigiamajam Seimui tenka tie pagrindiniai mūsų valstybės įstatymai netik apsvastyti, priimti, bet ir paty: įstatymų sumanymai paruošti. Eimant Steigiamajo Seimo pareigas, kaip tokiu, reikia kartu atlikti paprastojo parlamento funkcijas ir žymia savo darbų dalį pavesti einamiesiems Valstybės reikalams.

Čia reikia dar pastebėti, kad kaimynų pavojus iš šalies, kuris gresia mūsų nepriklausomybei yra daug pakankęs Steigiamajo Seimo produktivumui, buvo laikas, kur mūsų nepriklausomybė išlaikė ačiū mūsų narsios kariuomenės žygiams, laikas, kur jungiant visą šalies pajėgas apsigynimui, teko net pertraukti trims mėnesiams ir plenuo ir komisijai dar-

buotė. Aišku, kad tokioms apyptovoms esant pirmaeiliai Steigiamajo Seimo darbai, kaip konstitucija, žemės reforma, negalėjo eiti pirmyn tuo greitumu kokio pageidaujama.

Nesigilinant į Steigiamajo Seimo atliktų darbų kritiką patiekiant tai vėlybesniems laikams, bendrai imant jo darbotę skaitmenų šviesoje, reikia pasakyti, kad Steigiamajo Seimo yra labai daug dirbta ir daug nudirbta. Per tuos metus teko St. Seimui padaryti 92 plenumo ir 43 Mažajo Seimo posėdžiai. Tuo pačiu metu dirbo pagalbinės St. Seimo įstaigos: prezidiumas, senųjų sveig, komisijos. Komisijų ir subkomisijų buvo 28; jų padaryta 963 posėdžiai, skaitant senųjų suigais ir prezidiumo posėdžius.

Zemės reformos finansų ir biudžeto komisijos yra daugiausia turėjusios posėdžių, tai yra, po 80 kiekvienai.

Per tą laiką įnešta į St. Seimą 240 įstatymų sumanymų, liečiančių visas mūsų gyvenimo gritis; priimta 122 įstatymai. Atmesta 18 Likusieji svarstomi ar plenuo ar komisijose.

Sekant valdžios darbus buvo išskaičiuota 19 jos praešimų. Patiekta 9 interpelacijos; iš jų 3 atmetos, viena atsiimta, kitos gi Ministerijų Kabineto atsakyto. Gauta 138 paklausimai ir 108-iens duotas atsakymas. Bendrais dužais pažymėtose ji skaitmens aiškiai rodo, kad St. Seimas jausdamas visą atsakomybę, kurią jani uždėjo tautai, dejo ir deda visas pastangas, kad tas pareigas tinkamai atliktų. Tai liudyja, kad ir iš paskutiniojo laiko žemės reformos įstatymo sumanymo svarstymas, kur St. Seimo nariai parodė didžiausio susidomėjimo, tiek rūpesio, kad tas pamatinis krašto gerovės įstatymas tiksliai būtų išristas.

Ir taip žengdami į antruosius mūsų darbotės metus, mes turėjome jau geros progos nuodugnai susipažinti su vienu mūsų pagrindinių įstatymų sumanymu. Pats gi įstatymų įstatymas, konstitucija, tiek paėjo komisijoj pirmyn, kad reikia turėti tvirtos vilties, jog antrais mūsų gyvavimo metais laimingai užbaigsim mums tautos pavestus darbus.

Leidžiant įstatymus vidujiniam valstybės gyvenimui tvarkyti St. Seimui teko daug domes kreipti į mūsų santykius su kaimynais St. Seimui stovint valstybės priešakyje padėtas pamatas mūsų santykiams su rusais 12 liepos sutartimi.

Nesupratimai su broliais latviais dėl sienų — išristi arbitrazo keliu ir šiandien mes galime sveikinti beprasidedančią užsimegsti demokratinių Fabaltmario valstybių sąjungą (bravo ploja). Ir tautos turėjusios tiek bendro praityti, nūnai tiems bendriems reikalams dar labiau apsiereikus, atsiremus į sąjungą, reikia tikėtis pasiekmingai vykins savo siekiams. Galima sakyti, kad toms tautoms atsiskleidžia nauji istorijos lapai.

Mums rūpi taip gi užtaisyti ekonominio mūsų gyvenimo spragas, padarytas vokiečių okupacijos metu.

Daug pastangų dėjonė ir dėdame dabar, kad galų gale nusitaisę geras kaimyninius santykius su lenkais. Bet visi mūsų mėginimai neturėjo iki šiol laukiamo pasisekimo. Iš mūsų per daug reikalauja: norėta, kad dėl gerų santykių, dėl paliosavimo mūsų sostinės, mes šokiū ar tokiu būdu atsižadėtum savo nepriklausomybės. Šiuo klausimu visų mūsų buvo vienas atsakymas — ne! (ploja).

Briukelyje dabar vėl tas reikalas ne be sunkių byių gvildo-

mas. Visgi tikimės, kad, padedant Tautų Sąjungai, bus pasiekti abi valstybi patenkintantis rezultatai.

Gerb. St. Seimo Nariai! Metinės St. Seimo sukaktuvės reikėjo minėti ne čia, bet senose mūsų sostinėje Vilniuje. Privilegijome turėti Lietuvos piliečiams ir Klaipėdos lietuviams. Vilnius buvo jau laisvas, bet ginklu mums vėl išplėstas. Dėlai Mažosios Lietuvos darbotęsiąma ir neleidžiama kol kas jai prie mūsų prisidėti.

Tačiau dėlai to mes nusiminti neprivalom; mes turime tik dar labiau suburti savo pajėgas, atsiminus, kad tauta — tie darbo žmonės, kurie atstatydami savo valstybę pergalejo tiek sunkių kliūčių, išėjo iš tiek pavojų parodė, ypač paskutinių laikų, tiek heroizmo; pagaliau, kurie, kaip mes matome, iš dienos dienon vis labiau bresta ir tvirtėja kultūriniai, ekonominiai ir valstybiniai, tad sakau turėkim geros vilties, jog tautos branduolys, Dievui padedant, mokes sujungti visas savo dalis ir sugėbės nepriklausomybę išsaugoti.

Tegyvuoją ilgiausius metus Nepriklausoma Demokratinė Lietuvos Respublika.

Tegyvuoją nepriklausomybės Gynėja Lietuvos Kariuomenė! Tegyvuoją visi Lietuvos piliečiai! (visi ilgai ploja).

Pabaigus Pirmininkui, I-as St. Seimo Sekretoris Natkevičius skaito gautų šiai dienai pasveikinimus. Yra gauti pasveikinimai: iš Latvijos St. Seimo Pirmininko Čakės (perskaitys, ploja), be to gauta visa eilė pasveikinimų iš įvairių įstaigų ir organizacijų.

Posėdis baigias 6 val. 5 min. Lietuvos imnu.

(Kauno "Lietuva")

I. DAILIDEI IR V. ENDZIULAIČIUI ATMINTI.

(Skaityta per metines sukaktuvės Darbininkų — Krikščionių Sąjungos susirinkime Mariampolėje.)

Dabar, kuomet jau mūsų tėvynė tiek amžių išbuvusį vergijoje stoja į Nepriklausomą valstybinį gyvenimą, kiekvieną inteligentingą, veiklesnę spėką reiktų tarytum skaldyti ir kaisioti ir tas spragas, kurių dar tiek daug mūsų valstybėje tebematos.

Tuo tarpu beširdė giltinė negalingai skina mūsų tautos dar vos tepažyduojus žiedelius. Stai vėl palaidojome du karžvįni, iš kurių tiek daug buvo tikėtasi, nes jie kupini tėvynės meilės, apsisarvoję aukštųjų mokslų žiniomis, buvo drąsiai pasiryžę užsirašyti šalies rimtų, karštų gnyjų eilėna.

Ir užsirašė! Nes abudu krito kovos lauke...

Karo andrai iš Rytprūsinių slinkus į šiaurės vėskas nuo Lietuvos padangės tapo nušautais: švietimas, draugijos, mokyklos. Okupacijos valdžia vėl žiauriai prislegė šalį. Germanizmo banga išplėto savo plačius narsus ir tykojo praryti mūsų tautą. Todel narsesni iš veikėjų pastatė savo krūtines prieš tą pavojų: vėl kūrė kur tik išgalėdami draugijas, mokyklas.

Vieni iš tų, kurie troško tamsią mūsų liaudį šviesti, susipratimą tarpe jos kelti, tautybę žadinti — buvo a. a. Dija-konas Jonas Dailidė.

Ji karas užklupo Mariampolėje, tame Suvalkijos lietuvių būryje geras kaimyninis santykius su lenkais. Bet visi mūsų mėginimai neturėjo iki šiol laukiamo pasisekimo. Iš mūsų per daug reikalauja: norėta, kad dėl gerų santykių, dėl paliosavimo mūsų sostinės, mes šokiū ar tokiu būdu atsižadėtum savo nepriklausomybės. Šiuo klausimu visų mūsų buvo vienas atsakymas — ne! (ploja).

Briukelyje dabar vėl tas reikalas ne be sunkių byių gvildo-

mas. Visgi tikimės, kad, padedant Tautų Sąjungai, bus pasiekti abi valstybi patenkintantis rezultatai.

Gerb. St. Seimo Nariai! Metinės St. Seimo sukaktuvės reikėjo minėti ne čia, bet senose mūsų sostinėje Vilniuje. Privilegijome turėti Lietuvos piliečiams ir Klaipėdos lietuviams. Vilnius buvo jau laisvas, bet ginklu mums vėl išplėstas. Dėlai Mažosios Lietuvos darbotęsiąma ir neleidžiama kol kas jai prie mūsų prisidėti.

Tačiau dėlai to mes nusiminti neprivalom; mes turime tik dar labiau suburti savo pajėgas, atsiminus, kad tauta — tie darbo žmonės, kurie atstatydami savo valstybę pergalejo tiek sunkių kliūčių, išėjo iš tiek pavojų parodė, ypač paskutinių laikų, tiek heroizmo; pagaliau, kurie, kaip mes matome, iš dienos dienon vis labiau bresta ir tvirtėja kultūriniai, ekonominiai ir valstybiniai, tad sakau turėkim geros vilties, jog tautos branduolys, Dievui padedant, mokes sujungti visas savo dalis ir sugėbės nepriklausomybę išsaugoti.

Tegyvuoją ilgiausius metus Nepriklausoma Demokratinė Lietuvos Respublika.

Tegyvuoją nepriklausomybės Gynėja Lietuvos Kariuomenė! Tegyvuoją visi Lietuvos piliečiai! (visi ilgai ploja).

Pabaigus Pirmininkui, I-as St. Seimo Sekretoris Natkevičius skaito gautų šiai dienai pasveikinimus. Yra gauti pasveikinimai: iš Latvijos St. Seimo Pirmininko Čakės (perskaitys, ploja), be to gauta visa eilė pasveikinimų iš įvairių įstaigų ir organizacijų.

Posėdis baigias 6 val. 5 min. Lietuvos imnu.

(Kauno "Lietuva")

I. DAILIDEI IR V. ENDZIULAIČIUI ATMINTI.

(Skaityta per metines sukaktuvės Darbininkų — Krikščionių Sąjungos susirinkime Mariampolėje.)

Dabar, kuomet jau mūsų tėvynė tiek amžių išbuvusį vergijoje stoja į Nepriklausomą valstybinį gyvenimą, kiekvieną inteligentingą, veiklesnę spėką reiktų tarytum skaldyti ir kaisioti ir tas spragas, kurių dar tiek daug mūsų valstybėje tebematos.

Tuo tarpu beširdė giltinė negalingai skina mūsų tautos dar vos tepažyduojus žiedelius. Stai vėl palaidojome du karžvįni, iš kurių tiek daug buvo tikėtasi, nes jie kupini tėvynės meilės, apsisarvoję aukštųjų mokslų žiniomis, buvo drąsiai pasiryžę užsirašyti šalies rimtų, karštų gnyjų eilėna.

Ir užsirašė! Nes abudu krito kovos lauke...

Karo andrai iš Rytprūsinių slinkus į šiaurės vėskas nuo Lietuvos padangės tapo nušautais: švietimas, draugijos, mokyklos. Okupacijos valdžia vėl žiauriai prislegė šalį. Germanizmo banga išplėto savo plačius narsus ir tykojo praryti mūsų tautą. Todel narsesni iš veikėjų pastatė savo krūtines prieš tą pavojų: vėl kūrė kur tik išgalėdami draugijas, mokyklas.

Vieni iš tų, kurie troško tamsią mūsų liaudį šviesti, susipratimą tarpe jos kelti, tautybę žadinti — buvo a. a. Dija-konas Jonas Dailidė.

Ji karas užklupo Mariampolėje, tame Suvalkijos lietuvių būryje geras kaimyninis santykius su lenkais. Bet visi mūsų mėginimai neturėjo iki šiol laukiamo pasisekimo. Iš mūsų per daug reikalauja: norėta, kad dėl gerų santykių, dėl paliosavimo mūsų sostinės, mes šokiū ar tokiu būdu atsižadėtum savo nepriklausomybės. Šiuo klausimu visų mūsų buvo vienas atsakymas — ne! (ploja).

Briukelyje dabar vėl tas reikalas ne be sunkių byių gvildo-

mas. Visgi tikimės, kad, padedant Tautų Sąjungai, bus pasiekti abi valstybi patenkintantis rezultatai.

Gerb. St. Seimo Nariai! Metinės St. Seimo sukaktuvės reikėjo minėti ne čia, bet senose mūsų sostinėje Vilniuje. Privilegijome turėti Lietuvos piliečiams ir Klaipėdos lietuviams. Vilnius buvo jau laisvas, bet ginklu mums vėl išplėstas. Dėlai Mažosios Lietuvos darbotęsiąma ir neleidžiama kol kas jai prie mūsų prisidėti.

Tačiau dėlai to mes nusiminti neprivalom; mes turime tik dar labiau suburti savo pajėgas, atsiminus, kad tauta — tie darbo žmonės, kurie atstatydami savo valstybę pergalejo tiek sunkių kliūčių, išėjo iš tiek pavojų parodė, ypač paskutinių laikų, tiek heroizmo; pagaliau, kurie, kaip mes matome, iš dienos dienon vis labiau bresta ir tvirtėja kultūriniai, ekonominiai ir valstybiniai, tad sakau turėkim geros vilties, jog tautos branduolys, Dievui padedant, mokes sujungti visas savo dalis ir sugėbės nepriklausomybę išsaugoti.

Tegyvuoją ilgiausius metus Nepriklausoma Demokratinė Lietuvos Respublika.

Tegyvuoją nepriklausomybės Gynėja Lietuvos Kariuomenė! Tegyvuoją visi Lietuvos piliečiai! (visi ilgai ploja).

Pabaigus Pirmininkui, I-as St. Seimo Sekretoris Natkevičius skaito gautų šiai dienai pasveikinimus. Yra gauti pasveikinimai: iš Latvijos St. Seimo Pirmininko Čakės (perskaitys, ploja), be to gauta visa eilė pasveikinimų iš įvairių įstaigų ir organizacijų.

Posėdis baigias 6 val. 5 min. Lietuvos imnu.

(Kauno "Lietuva")

I. DAILIDEI IR V. ENDZIULAIČIUI ATMINTI.

(Skaityta per metines sukaktuvės Darbininkų — Krikščionių Sąjungos susirinkime Mariampolėje.)

Dabar, kuomet jau mūsų tėvynė tiek amžių išbuvusį vergijoje stoja į Nepriklausomą valstybinį gyvenimą, kiekvieną inteligentingą, veiklesnę spėką reiktų tarytum skaldyti ir kaisioti ir tas spragas, kurių dar tiek daug mūsų valstybėje tebematos.

Tuo tarpu beširdė giltinė negalingai skina mūsų tautos dar vos tepažyduojus žiedelius. Stai vėl palaidojome du karžvįni, iš kurių tiek daug buvo tikėtasi, nes jie kupini tėvynės meilės, apsisarvoję aukštųjų mokslų žiniomis, buvo drąsiai pasiryžę užsirašyti šalies rimtų, karštų gnyjų eilėna.

Ir užsirašė! Nes abudu krito kovos lauke...

Karo andrai iš Rytprūsinių slinkus į šiaurės vėskas nuo Lietuvos padangės tapo nušautais: švietimas, draugijos, mokyklos. Okupacijos valdžia vėl žiauriai prislegė šalį. Germanizmo banga išplėto savo plačius narsus ir tykojo praryti mūsų tautą. Todel narsesni iš veikėjų pastatė savo krūtines prieš tą pavojų: vėl kūrė kur tik išgalėdami draugijas, mokyklas.

Vieni iš tų, kurie troško tamsią mūsų liaudį šviesti, susipratimą tarpe jos kelti, tautybę žadinti — buvo a. a. Dija-konas Jonas Dailidė.

Ji karas užklupo Mariampolėje, tame Suvalkijos lietuvių būryje geras kaimyninis santykius su lenkais. Bet visi mūsų mėginimai neturėjo iki šiol laukiamo pasisekimo. Iš mūsų per daug reikalauja: norėta, kad dėl gerų santykių, dėl paliosavimo mūsų sostinės, mes šokiū ar tokiu būdu atsižadėtum savo nepriklausomybės. Šiuo klausimu visų mūsų buvo vienas atsakymas — ne! (ploja).

Briukelyje dabar vėl tas reikalas ne be sunkių byių gvildo-

mas. Visgi tikimės, kad, padedant Tautų Sąjungai, bus pasiekti abi valstybi patenkintantis rezultatai.

Gerb. St. Seimo Nariai! Metinės St. Seimo sukaktuvės reikėjo minėti ne čia, bet senose mūsų sostinėje Vilniuje. Privilegijome turėti Lietuvos piliečiams ir Klaipėdos lietuviams. Vilnius buvo jau laisvas, bet ginklu mums vėl išplėstas. Dėlai Mažosios Lietuvos darbotęsiąma ir neleidžiama kol kas jai prie mūsų prisidėti.

Tačiau dėlai to mes nusiminti neprivalom; mes turime tik dar labiau suburti savo pajėgas, atsiminus, kad tauta — tie darbo žmonės, kurie atstatydami savo valstybę pergalejo tiek sunkių kliūčių, išėjo iš tiek pavojų parodė, ypač paskutinių laikų, tiek heroizmo; pagaliau, kurie, kaip mes matome, iš dienos dienon vis labiau bresta ir tvirtėja kultūriniai, ekonominiai ir valstybiniai, tad sakau turėkim geros vilties, jog tautos branduolys, Dievui padedant, mokes sujungti visas savo dalis ir sugėbės nepriklausomybę išsaugoti.

Tegyvuoją ilgiausius metus Nepriklausoma Demokratinė Lietuvos Respublika.

Tegyvuoją nepriklausomybės Gynėja Lietuvos Kariuomenė! Tegyvuoją visi Lietuvos piliečiai! (visi ilgai ploja).

Pabaigus Pirmininkui, I-as St. Seimo Sekretoris Natkevičius skaito gautų šiai dienai pasveikinimus. Yra gauti pasveikinimai: iš Latvijos St. Seimo Pirmininko Čakės (perskaitys, ploja), be to gauta visa eilė pasveikinimų iš įvairių įstaigų ir organizacijų.

Posėdis baigias 6 val. 5 min. Lietuvos imnu.

(Kauno "Lietuva")

I. DAILIDEI IR V. ENDZIULAIČIUI ATMINTI.

(Skaityta per metines sukaktuvės Darbininkų — Krikščionių Sąjungos susirinkime Mariampolėje.)

Dabar, kuomet jau mūsų tėvynė tiek amžių išbuvusį vergijoje stoja į Nepriklausomą valstybinį gyvenimą, kiekvieną inteligentingą, veiklesnę spėką reiktų tarytum skaldyti ir kaisioti ir tas spragas, kurių dar tiek daug mūsų valstybėje tebematos.

Tuo tarpu beširdė giltinė negalingai skina mūsų tautos dar vos tepažyduojus žiedelius. Stai vėl palaidojome du karžvįni, iš kurių tiek daug buvo tikėtasi, nes jie kupini tėvynės meilės, apsisarvoję aukštųjų mokslų žiniomis, buvo drąsiai pasiryžę užsirašyti šalies rimtų, karštų gnyjų eilėna.

Ir užsirašė! Nes abudu krito kovos lauke...

Karo andrai iš Rytprūsinių slinkus į šiaurės vėskas nuo Lietuvos padangės tapo nušautais: švietimas, draugijos, mokyklos. Okupacijos valdžia vėl žiauriai prislegė šalį. Germanizmo banga išplėto savo plačius narsus ir tykojo praryti mūsų tautą. Todel narsesni iš veikėjų pastatė savo krūtines prieš tą pavojų: vėl kūrė kur tik išgalėdami draugijas, mokyklas.

Vieni iš tų, kurie troško tamsią mūsų liaudį šviesti, susipratimą tarpe jos kelti, tautybę žadinti — buvo a. a. Dija-konas Jonas Dailidė.

Ji karas užklupo Mariampolėje, tame Suvalkijos lietuvių būryje geras kaimyninis santykius su lenkais. Bet visi mūsų mėginimai neturėjo iki šiol laukiamo pasisekimo. Iš mūsų per daug reikalauja: norėta, kad dėl gerų santykių, dėl paliosavimo mūsų sostinės, mes šokiū ar tokiu būdu atsižadėtum savo nepriklausomybės. Šiuo klausimu visų mūsų buvo vienas atsakymas — ne! (ploja).

Briukelyje dabar vėl tas reikalas ne be sunkių byių gvildo-

mas. Visgi tikimės, kad, padedant Tautų Sąjungai, bus pasiekti abi valstybi patenkintantis rezultatai.

Gerb. St. Seimo Nariai! Metinės St. Seimo sukaktuvės reikėjo minėti ne čia, bet senose mūsų sostinėje Vilniuje. Privilegijome turėti Lietuvos piliečiams ir Klaipėdos lietuviams. Vilnius buvo jau laisvas, bet ginklu mums vėl išplėstas. Dėlai Mažosios Lietuvos darbotęsiąma ir neleidžiama kol kas jai prie mūsų prisidėti.

Tačiau dėlai to mes nusiminti neprivalom; mes turime tik dar labiau suburti savo pajėgas, atsiminus, kad tauta — tie darbo žmonės, kurie atstatydami savo valstybę pergalejo tiek sunkių kliūčių, išėjo iš tiek pavojų parodė, ypač paskutinių laikų, tiek heroizmo; pagaliau, kurie, kaip mes matome, iš dienos dienon vis labiau bresta ir tvirtėja kultūriniai, ekonominiai ir valstybiniai, tad sakau turėkim geros vilties, jog tautos branduolys, Dievui padedant, mokes sujungti visas savo dalis ir sugėbės nepriklausomybę išsaugoti.

Tegyvuoją ilgiausius metus Nepriklausoma Demokratinė Lietuvos Respublika.

Tegyvuoją nepriklausomybės Gynėja Lietuvos Kariuomenė! Tegyvuoją visi Lietuvos piliečiai! (visi ilgai ploja).

Pabaigus Pirmininkui, I-as St. Seimo Sekretoris Natkevičius skaito gautų šiai dienai pasveikinimus. Yra gauti pasveikinimai: iš Latvijos St. Seimo Pirmininko Čakės (perskaitys, ploja), be to gauta visa eilė pasveikinimų iš įvairių įstaigų ir organizacijų.

Posėdis baigias 6 val. 5 min. Lietuvos imnu.

(Kauno "Lietuva")

I. DAILIDEI IR V. ENDZIULAIČIUI ATMINTI.

(Skaityta per metines sukaktuvės Darbininkų — Krikščionių Sąjungos susirinkime Mariampolėje.)

Dabar, kuomet jau mūsų tėvynė tiek amžių išbuvusį vergijoje stoja į Nepriklausomą valstybinį gyvenimą, kiekvieną inteligentingą, veiklesnę spėką reiktų tarytum skaldyti ir kaisioti ir tas spragas, kurių dar tiek daug mūsų valstybėje tebematos.

Tuo tarpu beširdė giltinė negalingai skina mūsų tautos dar vos tepažyduojus žiedelius. Stai vėl palaidojome du karžvįni, iš kurių tiek daug buvo tikėtasi, nes jie kupini tėvynės meilės, apsisarvoję aukštųjų mokslų žiniomis, buvo drąsiai pasiryžę užsirašyti šalies rimtų, karštų gnyjų eilėna.

Ir užsirašė! Nes abudu krito kovos lauke...

Karo andrai iš Rytprūsinių slinkus į šiaurės vėskas nuo Lietuvos padangės tapo nušautais: švietimas, draugijos, mokyklos. Okupacijos valdžia vėl žiauriai prislegė šalį. Germanizmo banga išplėto savo plačius narsus ir tykojo praryti mūsų tautą. Todel narsesni iš veikėjų pastatė savo krūtines prieš tą pavojų: vėl kūrė kur tik išgalėdami draugijas, mokyklas.

Vieni iš tų, kurie troško tamsią mūsų liaudį šviesti, susipratimą tarpe jos kelti, tautybę žadinti — buvo a. a. Dija-konas Jonas Dailidė.

Ji karas užklupo Mariampolėje, tame Suvalkijos lietuvių būryje geras kaimyninis santykius su lenkais. Bet visi mūsų mėginimai neturėjo iki šiol laukiamo pasisekimo. Iš mūsų per daug reikalauja: norėta, kad dėl gerų santykių, dėl paliosavimo mūsų sostinės, mes šokiū ar tokiu būdu atsižadėtum savo nepriklausomybės. Šiuo klausimu visų mūsų buvo vienas atsakymas — ne! (ploja).

Briukelyje dabar vėl tas reikalas ne be sunkių byių gvildo-

džiau jam ranką ir išeja.

Is Rusijos dar įsai sugijo studento rubuose; suplyšes, nudrises. Užtat Pakuoniečiai bdyom sumanę ji ten pasi-kviesti paskaityti ir sutaisyti jam bent eilute žmoniškesnių rūbų. Tačiau įsai pats nebe-galėjo atvažiuoti ir savo vieton atsiuntė su paskaita draugą Petrusauską.

Taip! Jam mat, nerūpėjo nei rūbai, nei maistas, nei šio pasaulio tuščia garbė; įsai ejo į savo idealą išsižūrėjęs, ejo per žmones gerai darydamas.

Įsai nesutepė savo sielos kasdieninio gyvenimo purvais, nes skaisčiausiomis dorybėmis buvo pasipuošęs.

Nebereikalo tad, savo draugų buvo vadinamas "Vytautėliu". Nes kur įsai atėjo, čia užžiebė savo karštosios meilės ugnį ir palikęs ejo kitur užžiebtai, o tas jau toliau jo draugų kurstomas, negeso, ruseno.

Ir taip jo sukurstantis drauginio veikimo žibintas yra be-maž visą mūsų Tėvynę apėmęs ir liepsnoja, plečias ir jokios perkunijos jo nebeužgesys.

Bet paties kūrėjo kūnas ne-beišlaikė savo sielos galingojo meilės karščio ir pamaži nyko, džiūvo, pajėgos visiškai išsekė ir gyvenimo siūlas, lyg ugnies pakastas — užgeso...

Geriansių prirodymo to, koks buvo veikėjas a. a. Vytautas — tai jo laidotuvis.

Rodos taip trumpai jis pagyveno Kaune, o visp širdis už-kariavo; nes nesuskaitomės mi-nios ji lydėjo į amžinuosiu-kapus.

Daug pasakytą prie jo kars-to graudžių kalbų.

Vr Darbininkų — Krikščio-nių Sąjungos atstovai įpynę į jo amžinosios garbės nevystantį vainiką, savo tikrosios meilės ir dėkingumo gėleliu...

Tat ir dar minėdami jo mirties metines sukaktuvės, pakel-kime savo sielas Dangų ir prašykime, kad įsai ir pas Aukščiausiąjį mus užturtų...

Skausmas

(Kauno "Darbininkas")

LDS, OHIO IR MICHIGAN APSK. 5-TAS METINIS SUVAŽIAVIMAS.

Šis LDS apskričio suvažiavi-mas atsisbus Detroit, Mich. Liepos 2 d. 1921 m. šv. Jurgio parapi-jos bažnytinėje svetainėje, kam-pas Cardoni Ave. ir Westminster St.

